

IZVEDBENA UREDBA KOMISIJE (EU) 2016/1647**z dne 13. septembra 2016**

Ponovna uvedba dokončne protidampinške dajatve in dokončno pobiranje začasne dajatve, uvedene na uvoz določene obutve z zgornjim delom iz usnja s poreklom iz Vietnama, ki jo proizvajajo družbe Best Royal Co. Ltd, Lac Cuong Footwear Co., Ltd, Lac Ty Co., Ltd, Saoviet Joint Stock Company (Megastar Joint Stock Company), VMC Royal Co Ltd, Freetrend Industrial Ltd. in z njo povezana družba Freetrend Industrial A (Vietnam) Co, Ltd., Fulgent Sun Footwear Co., Ltd, General Shoes Ltd, Golden Star Co, Ltd, Golden Top Company Co., Ltd, Kingmaker Footwear Co. Ltd., Tripos Enterprise Inc., Vietnam Shoe Majesty Co., Ltd, ter izvajanje sodbe Sodišča v združenih zadevah C-659/13 in C-34/14

EVROPSKA KOMISIJA

ob upoštevanju Pogodbe o delovanju Evropske unije in zlasti člena 266 Pogodbe,

ob upoštevanju Uredbe (EU) 2016/1036 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 8. junija 2016 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske unije („osnovna uredba“) ⁽¹⁾, ter zlasti člena 9 in člena 14 Uredbe,

ob upoštevanju naslednjega:

A. POSTOPEK

- (1) Komisija je 23. marca 2006 sprejela Uredbo (ES) št. 553/2006 ⁽²⁾ („začasna uredba“).
- (2) Z Uredbo (ES) št. 1472/2006 ⁽³⁾ je Svet uvedel dokončne protidampinške dajatve v višini od 9,7 % do 16,5 % na uvoz določene obutve z zgornjim delom iz usnja s poreklom iz Vietnama in LRK za dve leti („Uredba Sveta (ES) št. 1472/2006“ ali „izpodbijana uredba“).
- (3) Z Uredbo (ES) št. 388/2008 ⁽⁴⁾ je Svet dokončne protidampinške ukrepe na uvoz določene obutve z zgornjim delom iz usnja s poreklom iz Ljudske republike Kitajske razširil na uvoz izdelkov, poslanih iz Posebne upravne regije Macao, ne glede na to, ali so deklarirani kot izdelki s poreklom iz Posebne upravne regije Macao ali ne.
- (4) Po pregledu zaradi izteka ukrepa, ki se je začel 3. oktobra 2008 ⁽⁵⁾, je Svet z Izvedbeno uredbo (EU) št. 1294/2009 ⁽⁶⁾ podaljšal protidampinške ukrepe za 15 mesecev, t.j. do 31. marca 2011, ko so ukrepi prenehali veljati („Izvedbena uredba (EU) št. 1294/2009“).

⁽¹⁾ UL L 176, 30.6.2016, str. 21.

⁽²⁾ Uredba Komisije (ES) št. 553/2006 z dne 23. marca 2006 o uvedbi začasne protidampinške dajatve na uvoz določene obutve z zgornjim delom iz usnja s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in Vietnama (UL L 98, 6.4.2006, str. 3).

⁽³⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1472/2006 z dne 5. oktobra 2006 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in o dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene na uvoz določene obutve z zgornjim delom iz usnja s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in Vietnama (UL L 275, 6.10.2006, str. 1).

⁽⁴⁾ Uredba Sveta (ES) št. 388/2008 z dne 29. aprila 2008 o razširitvi dokončnih protidampinških ukrepov, uvedenih z Uredbo (ES) št. 1472/2006 na uvoz določene obutve z zgornjim delom iz usnja s poreklom iz Ljudske republike Kitajske, na uvoz enakega izdelka, poslanega iz Posebne upravne regije Macao, ne glede na to, ali je deklariran kot izdelek s poreklom iz Posebne upravne regije Macao ali ne (UL L 117, 1.5.2008, str. 1).

⁽⁵⁾ UL C 251, 3.10.2008, str. 21.

⁽⁶⁾ Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 1294/2009 z dne 22. decembra 2009 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz določene obutve z zgornjim delom iz usnja s poreklom iz Vietnama in s poreklom iz Ljudske Republike Kitajske, kakor je bila razširjena na uvoz določene obutve z zgornjim delom iz usnja, poslana iz Posebne upravne regije Macao, ne glede na to, ali je deklarirana kot izdelek s poreklom iz Posebne upravne regije Macao ali ne, na osnovi pregleda zaradi izteka ukrepov na podlagi člena 11(2) Uredbe Sveta (ES) št. 384/96 (UL L 352, 30.12.2009, str. 1).

- (5) Družbe Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, Risen Footwear (HK) Co Ltd in Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd („vložniki“) so izpodbijano uredbo izpodbijale na Sodišču prve stopnje (zdaj Splošnem sodišču). S sodbama z dne 4. marca 2010 v zadevi T-401/06, *Brosmann Footwear (HK) in drugi proti Svetu*, ZOdl. 2010, str. II-671, in z dne 4. marca 2010 v združenih zadevah T-407/06 in T-408/06, *Zhejiang Aokang Shoes in Wenzhou Taima Shoes proti Svetu*, ZOdl. 2010, str. II-747, jih je Splošno sodišče zavrnilo.
- (6) Vložniki so se na ti sodbi pritožili. V sodbah z dne 2. februarja 2012 v zadevi C-249/10 P, *Brosmann in drugi*, ter z dne 15. novembra 2012 v zadevi C-247/10 P, *Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd* („sodbi v zadevah Brosmann in Aokang“), je Sodišče ti sodbi razveljavilo. Menilo je, da je Splošno sodišče napačno uporabilo pravo, ko je navedlo, da Komisija ni bila zavezana preučiti zahtevkov za tržnogospodarsko obravnavo („TGO“), ki so temeljili na členu 2(7)(b) in (c) osnovne uredbe in so jih predložili trgovci, ki niso zajeti z vzorcem (točka 36 sodbe v zadevi C-249/10 P ter točki 29 in 32 sodbe v zadevi C-247/10 P).
- (7) Sodišče je nato razsodilo. Ugotovilo je: „[...] Komisija [bi] morala preučiti ustrezno utemeljene zahtevke, ki so ji jih pritožnice predložile na podlagi člena 2(7)(b) in (c) osnovne uredbe, da bi se jim v okviru protidampinškega postopka, na katerega se sporna uredba nanaša, odobrila TGO. Dalje, ugotoviti je treba, da ni izključeno, da bi jim bila zaradi take preučitve naložena dokončna protidampinška dajatev, ki bi bila drugačna od dajatve 16,5 %, ki se je zanje uporabila na podlagi člena 1(3) sporne uredbe. Iz iste določbe namreč izhaja, da je bila dokončna protidampinška dajatev 9,7 % naložena le kitajskemu gospodarskemu subjektu, ki je bil zajet z vzorcem in ki mu je bila odobrena TGO. Vendar, kot izhaja iz točke 38 te sodbe, če bi Komisija ugotovila, da pogoji tržnega gospodarstva prevladujejo tudi za pritožnice, bi se tem – če izračun individualne stopnje dampinga ne bi bil mogoč – prav tako morala odobriti ta zadnja stopnja.“ (točka 42 sodbe v zadevi C-249/10 P in točka 36 sodbe v zadevi C-247/10 P).
- (8) Zato je razglasilo ničnost izpodbijane uredbe v tistem delu, ki se nanaša na zadevne vložnike.
- (9) Komisija je oktobra 2013 z obvestilom, objavljenim v *Uradnem listu Evropske unije* ⁽⁷⁾, sporočila, da je sklenila obnoviti protidampinški postopek v točki, na kateri je prišlo do nezakonitosti, in proučiti, ali so v obdobju med 1. aprilom 2004 in 31. marcem 2005 za vložnike prevladali pogoji tržnega gospodarstva, ter je zainteresirane strani pozvala, naj se ji javijo.
- (10) Svet je marca 2014 z Izvedbenim sklepom Sveta 2014/149/EU ⁽⁸⁾ zavrnil predlog Komisije za sprejetje Izvedbene uredbe Sveta o ponovni uvedbi dokončne protidampinške dajatve in dokončnem pobiranju začasne dajatve na določeno obutev z zgornjim delom iz usnja s poreklom iz Ljudske republike Kitajske, ki jo proizvajajo družbe Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, Risen Footwear (HK) Co Ltd in Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd, postopke v zvezi s temi proizvajalci pa je ustavil. Svet je zavzel stališče, da so uvozniki, ki so obutev kupili od navedenih proizvajalcev izvoznikov, ki so jim pristojni carinski organi povrnili ustrezne carine na podlagi člena 236 Uredbe Sveta (EGS) št. 2913/92 ⁽⁹⁾ („carinski zakonik Skupnosti“), imeli legitimna pričakovanja na podlagi člena 1(4) izpodbijane uredbe, ki prevzema določbe carinskega zakonika Skupnosti ⁽¹⁰⁾, zlasti člena 221, ki se uporabljajo za pobiranje dajatev.
- (11) Trije uvozniki zadevnega izdelka, in sicer družbe C&J Clark International Ltd. („Clark“), Puma SE („Puma“) in Timberland Europe B.V. („Timberland“) („zadevni uvozniki“), so izpodbijali protidampinške ukrepe za uvoz nekatere obutve iz Kitajske in Vietnama, pri čemer so se pred svojimi nacionalnimi sodišči sklicevali na sodno prakso iz uvodnih izjav 5 do 7, ta pa so zadevo predložila Sodišču v predhodno odločanje.

⁽⁷⁾ UL C 295, 11.10.2013, str. 6.

⁽⁸⁾ Izvedbeni sklep Sveta 2014/149/EU z dne 18. marca 2014 o zavrnitvi predloga izvedbene uredbe o ponovni uvedbi dokončne protidampinške dajatve in dokončnem pobiranju začasne dajatve na uvoz določene obutve z zgornjim delom iz usnja s poreklom iz Ljudske republike Kitajske, ki jo proizvajajo podjetja Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, Risen Footwear (HK) Co Ltd in Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd (UL L 82, 20.3.2014, str. 27).

⁽⁹⁾ Uredba Sveta (EGS) št. 2913/92 z dne 12. oktobra 1992 o carinskem zakoniku Skupnosti (UL L 302, 19.10.1992, str. 1).

⁽¹⁰⁾ Uredba (EU) št. 952/2013 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 9. oktobra 2013 o carinskem zakoniku Unije, ki je nadomestil Carinski zakonik Skupnosti, je začela veljati s 1. majem 2016; (UL L 269, 10.10.2013, str. 1). Za to zadevo bistvene določbe so ostale nespremenjene.

- (12) Sodišče je v združenih zadevah C-659/13, C & J Clark International Limited, in C-34/14, Puma SE, Uredbo (ES) št. 1472/2006 in Izvedbeno uredbo (EU) št. 1294/2009 razglasilo za nični, ker Evropska Komisija ni proučila zahtevkov za TGO in individualno obravnavo („IO“), ki so jih predložili proizvajalci izvozniki iz LRK in Vietnam, ki niso bili vzorčeni, kar je v nasprotju z zahtevami, določenimi v členu 2(7)(b) in členu 9(5) Uredbe Sveta (ES) št. 384/96 („sodbi“) ⁽¹¹⁾.
- (13) Sodišče je v zvezi s tretjo zadevo C-571/14, Timberland Europe B.V. proti Inspecteur van de Belastingdienst, kantoor Rotterdam Rijnmond, 11. aprila 2016 odločilo, da se zadeva izbriše iz registra na zahtevo nacionalnega predložitvenega sodišča.
- (14) Člen 266 PDEU določa, da morata instituciji sprejeti ukrepe, potrebne za izvršitev sodb Sodišča. Če je akt, ki sta ga instituciji sprejeli v okviru upravnega postopka, kot je protidampinški postopek, razglašen za ničnega, se v skladu s sodbama Sodišča nični akt zamenja z novim aktom, v katerem je odpravljena nezakonitost, ki jo je ugotovilo Sodišče ⁽¹²⁾.
- (15) V skladu s sodno prakso Sodišča se postopek za nadomestitev akta, razglašenega za ničnega, obnovi v točki, na kateri je nastala nezakonitost ⁽¹³⁾. To pomeni zlasti, da v primeru, ko je za ničnega razglašen akt, ki zaključuje upravni postopek, razglasitev ničnosti ne vpliva nujno na pripravljalne akte, kot je začetek protidampinškega postopka. V primeru, ko je za nično razglašena uredba o uvedbi dokončnih protidampinških ukrepov, to pomeni, da po razglasitvi ničnosti protidampinški postopek še vedno ni zaključen, saj je bil akt, ki je zaključil protidampinški postopek, odstranjen iz pravnega reda Unije ⁽¹⁴⁾, razen če je nezakonitost nastala v fazi začetka postopka.
- (16) Razen tega, da instituciji nista proučili zahtevkov za TGO in IO, ki so jih predložili proizvajalci izvozniki iz LRK in Vietnam, ki niso bili vzorčeni, vse druge ugotovitve iz Uredbe (ES) št. 1472/2006 in Izvedbene uredbe (EU) št. 1294/2009 ostajajo veljavne.
- (17) V tej zadevi je nezakonitost nastala po začetku postopka. Zato je Komisija sklenila, da bo sedanji protidampinški postopek, ki po izreku sodb še ni bil zaključen, obnovila v točki, na kateri je prišlo do nezakonitosti, in proučila, ali so za zadevne proizvajalce izvoznike prevladali pogoji tržnega gospodarstva v obdobju med 1. aprilom 2004 in 31. marcem 2005, tj. obdobju preiskave, ki je privedla do uvedbe dokončnih dajatev, navedenih v uvodnih izjavah 1 in 2 („prvotna preiskava“). Komisija je v primerih, kjer je bilo to potrebno, prav tako proučila, ali so zadevni proizvajalci izvozniki izpolnjevali pogoje za IO v skladu s členom 9(5) osnovne uredbe v obliki, kakršna je bila pred začetkom veljavnosti Uredbe (EU) št. 765/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽¹⁵⁾ („osnovna uredba v obliki, kakršna je bila pred spremembo“) ⁽¹⁶⁾.
- (18) Z Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2016/1395 ⁽¹⁷⁾, je Komisija ponovno uvedla dokončno protidampinško dajatev in dokončno pobrala začasno dajatev, uvedeno na uvoz določene obutve z zgornjim delom iz usnja družb Clark in Puma s poreklom iz LRK, ki jo proizvaja trinajst kitajskih proizvajalcev izvoznikov, ki so predložili zahtevke za TGO in IO v preiskavi, ki je privedla do uvedbe dokončnih dajatev, vendar pa ti proizvajalci med preiskavo niso bili vzorčeni („prvotna preiskava“).

⁽¹¹⁾ Uredba Sveta (ES) št. 384/96 z dne 22. decembra 1995 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL L 56, 6.3.1996, str. 1).

⁽¹²⁾ Združene zadeve 97, 193, 99 in 215/86, Asteris AE in drugi in Helenska republika proti Komisiji, Recueil 1988, str. 2181, točki 27 in 28.

⁽¹³⁾ Zadeva C-415/96, Španija proti Komisiji, Recueil 1998, str. I-6993, točka 31; zadeva C-458/98 P, Industrie des Poudres Sphériques proti Svetu, Recueil 2000, str. I-8147, točke od 80 do 85; zadeva T-301/01, Alitalia proti Komisiji, ZOdl. 2008, str. II-1753, točki 99 in 142; združeni zadevi T-267/08 in T-279/08, Région Nord-Pas de Calais proti Komisiji, ZOdl. 2011, str. II-1999, točka 83.

⁽¹⁴⁾ Zadeva C-415/96, Španija proti Komisiji, Recueil 1998, str. I-6993, točka 31; zadeva C-458/98 P, Industrie des Poudres Sphériques proti Svetu, Recueil 2000, str. I-8147, točke od 80 do 85.

⁽¹⁵⁾ Uredba (EU) št. 765/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 13. junija 2012 o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 1225/2009 o zaščiti proti dampinškemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti (UL L 237, 3.9.2012, str. 1).

⁽¹⁶⁾ V skladu s členom 2 Uredbe (EU) št. 765/2012 se spremembe, uvedene z uredbo o spremembi, uporabljajo samo za preiskave, ki so se začele po začetku veljavnosti navedene uredbe. Sedanja preiskava pa se je začela 7. julija 2005 (UL C 166, 7.7.2005, str. 14).

⁽¹⁷⁾ Izvedbena uredba Komisije (EU) 2016/1395 z dne 18. avgusta 2016 o ponovni uvedbi dokončne protidampinške dajatve in dokončnem pobiranju začasne dajatve na uvoz določene obutve z zgornjim delom iz usnja s poreklom iz Ljudske republike Kitajske, ki jo proizvajajo družbe Buckingham Shoe Mfg Co., Ltd., Buildyet Shoes Mfg., DongGuan Elegant Top Shoes Co. Ltd, Dongguan Stella Footwear Co Ltd, Dongguan Taiway Sports Goods Limited, Foshan City Nanhai Qun Rui Footwear Co., Jianle Footwear Industrial, Sihui Kingo Rubber Shoes Factory, Synfort Shoes Co. Ltd., Taicang Kotoni Shoes Co. Ltd., Wei Hao Shoe Co. Ltd., Wei Hua Shoe Co. Ltd., Win Profile Industries Ltd, in izvajanju sodb Sodišča v združenih zadevah C-659/13 in C-34/14 (UL L 225, 19.8.2016, str. 52).

- (19) Za uvoz družb Clark, Puma in Timberland iz Vietnama je Komisija ocenila vse zahtevke za TGO in IO, ki so jih vložili zadevni nevzorčeni proizvajalci izvozniki, ki so tovrstne zahtevke vložili že v prvotni preiskavi.
- (20) Kar zadeva uvoz družbe Timberland, je sedež enega od obeh kitajskih dobaviteljev, identificiranih v zadevi C-571/14, in sicer družbe General Shoes Ltd, dejansko v Vietnamu, kar se je pri oceni tudi upoštevalo. Kot je navedeno v uvodni izjavi 144 v nadaljevanju je bila ta trditev pozneje izpodbijana s strani Združenja evropske industrije športnih izdelkov („FESI“), ki je trdilo, da je družba General Shoes Ltd. dejansko kitajski dobavitelj.

B. IZVRŠEVANJE SODB SODIŠČA V ZDRUŽENIH ZADEVAH C-659/13 IN C-34/14 ZA UVOZ IZ VIETNAMA

- (21) Komisija ima možnost, da odpravi tiste vidike izpodbijane uredbe, ki so privedli do tega, da je bila razglašena za nično, dele ocene, ki jih Sodba ne zadeva, pa pusti nespremenjene ⁽¹⁸⁾.
- (22) Namen sedanje uredbe je popraviti vidike izpodbijane uredbe, za katere je bilo ugotovljeno, da niso v skladu z osnovno uredbo in so zato privedli do razglasitve ničnosti v delu, ki zadeva nekatere proizvajalce izvoznike iz Vietnama.
- (23) Vse ostale ugotovitve iz izpodbijane uredbe, ki jih Sodišče ni razglasilo za nične, ostajajo v veljavi in so vključene v sedanjo uredbo.
- (24) Zato so naslednje uvodne izjave omejene na novo oceno, ki jo je treba izvesti za namene usklajenosti s sodbama.
- (25) Komisija je proučila, ali sta TGO in IO prevladovali za vietnamske proizvajalce izvoznike Clark, Puma in Timberland, ki so predložili zahtevek za TGO in/ali IO v zadevni preiskavi v obdobju od 1. aprila 2004 do 31. marca 2005. Namen te analize je bil ugotoviti obseg, v katerem so zadevni trije uvozniki upravičeni do povračila plačane protidampinške dajatve glede na protidampinške dajatve, plačane za izvoz njihovih vietnamskih dobaviteljev, ki so zahtevali TGO in/ali IO.
- (26) Če bi analiza pokazala, da bi bilo treba MET ali IO odobriti vietnamskemu proizvajalcu izvozniku, čigar izvoz je bil predmet protidampinške dajatve, ki jo je plačal eden od treh zadevnih uvoznikov, bi se morala zadevnim proizvajalcem izvoznikom odobriti individualna stopnja dajatve, povračilo dajatve pa bi bilo omejeno na znesek, ki ustreza morebitni razliki med plačano dajatvo, tj. 10 %, in individualno stopnjo dajatve, izračunano za zadevnega proizvajalca izvoznika.
- (27) Če pa bi analiza zadevnih zahtevkov za TGO in IO pokazala, da bi bilo treba TGO in IO zavrniti, povračila protidampinških dajatev ne bi bilo mogoče odobriti.
- (28) Kot je obrazloženo v uvodni izjavi 12, je Sodišče za nično razglasilo izpodbijano uredbo in Izvedbeno uredbo (EU) št. 1294/2009, in sicer glede izvoza določene obutve štirinajstih vietnamskih proizvajalcev izvoznikov, tj. družb Best Royal Co. Ltd, Lac Cuong Footwear Co., Ltd, Lac Ty Co., Ltd, Saoviet Joint Stock Company (Megastar Joint Stock Company), VMC Royal Co Ltd., Freetrend Industrial Ltd. in z njo povezana družba Freetrend Industrial A (Vietnam) Co, Fulgent Sun Footwear Co., Ltd, General Shoes Ltd, Golden Star Co, Ltd, Golden Top Company Co., Ltd, Kingmaker Footwear Co. Ltd., Tripos Enterprise Inc., Vietnam Shoe Majesty Co., Ltd. („zadevni proizvajalci izvozniki“), v Unijo, ki je bil uvožen s strani družb C&J Clark International Ltd, Puma SE in Timberland Europe B.V., v obsegu, v katerem Komisija ni proučila zahtevkov za TGO in IO, ki so jih predložili, med drugim, proizvajalci izvozniki v Vietnamu.

⁽¹⁸⁾ Zadeva C-458/98 P, Industrie des Poudres Sphériques proti Svetu, Recueil 2000, str. I-8147.

- (29) Komisija je zaradi tega najprej proučila zahteve za TGO in IO teh štirinajstih proizvajalcev izvoznikov, da bi lahko določila stopnjo dajatve za njihov izvoz. Ocena je pokazala, da predložene informacije niso ustrezno dokazale, da so zadevni proizvajalci izvozniki delovali v pogojih tržnega gospodarstva ali da izpolnjujejo pogoje za individualno obravnavo (za podrobno razlago glej uvodno izjavo 30 in naslednje v nadaljevanju).

1. Ocena zahtevkov za TGO

- (30) Poudariti je treba, da je dokazno breme na proizvajalcu, ki želi, da se mu na podlagi člena 2(7)(b) osnovne uredbe odobri TGO. Prvi pododstavek člena 2(7)(c) v ta namen določa, da mora zahtevek, ki ga tak proizvajalec predloži, vsebovati zadostne dokaze, kot so opredeljeni v tej določbi, da deluje v pogojih tržnega gospodarstva. Institucijama Unije zato ni treba dokazati, da proizvajalec ne izpolnjuje pogojev, ki se zahtevajo za odobritev navedene obravnave. Nasprotno, ti instituciji Unije morata oceniti, ali podatki, ki jih je predložil zadevni proizvajalec, zadostujejo za dokaz, da so merila iz prvega pododstavka člena 2(7)(c) osnovne uredbe izpolnjena, tako da se mu lahko odobri TGO, sodišče Unije pa mora preveriti, ali je ta presoja očitno napačna (točka 32 sodbe v zadevi C-249/10 P in točka 24 sodbe v zadevi C-247/10 P).
- (31) V skladu s členom 2(7)(c) osnovne uredbe mora biti izpolnjenih vseh pet meril iz tega člena, da se proizvajalcu izvozniku lahko odobri TGO. Komisija je zato menila, da neizpolnjevanje vsaj enega merila zadostuje za zavrnitev zahtevka za TGO.
- (32) Nobeden od zadevnih proizvajalcev izvoznikov ni mogel dokazati, da izpolnjuje merilo 1 (poslovne odločitve). Natančneje, podatki, ki jih je predložilo osem proizvajalcev izvoznikov (V1, V2, V4, V7, V8, V9, V13, V14) dokazujejo, da je država bistveno vplivala na njihove poslovne odločitve. Kar zadeva preostalih šest proizvajalcev izvoznikov, le-ti niso predložili bistvenih in popolnih informacij (npr. dokazov o strukturi in kapitalu družbe, dokazov o domači prodaji, dokazov o imenovanju direktorjev, itd.), ki bi dokazovale, da so se njihove poslovne odločitve sprejemale v skladu s tržnimi razmerami in brez večjega vmešavanja države.
- (33) Kar zadeva merilo 2 (računovodstvo), deset družb (V1, V2, V3, V5, V6, V7, V9, V10, V11, V12) tega merila ni izpolnilo, saj niso predložile jasnega seznama osnovnih računovodskih evidenc. Ugotovljene pomanjkljivosti so odsotnost revidiranih računovodskih izkazov ali mnenj revizorjev, resne pomanjkljivosti, ki jih v svojem mnenju navajajo revizorji (kot je neskladnost z mednarodnimi računovodskimi standardi) ter nasprotujoče si navedbe glede posojil v obrazcu zahtevka za TGO in računovodskih izkazih. Pri preostalih štirih podjetjih merilo 2 ni bilo predmet ocene zaradi razlogov, navedenih v uvodni izjavi 31.
- (34) Kar zadeva merilo 3 (sredstva in „prenos“), osem proizvajalcev izvoznikov (V2, V4, V5, V7, V8, V10, V11, V12) ni predložilo popolnih informacij (kot so npr. dokazi o sredstvih, ki so v lasti družbe, in pravica do uporabe zemljišč, pojasnilo o neplačilu davka od dohodkov), ki bi dokazale, da iz sistema netržnega gospodarstva niso bila prenesena izkrivljanja. Pri preostalih šestih družbah merilo 3 ni bilo predmet ocene zaradi razlogov, navedenih v uvodni izjavi 31.
- (35) Zaradi razlogov, navedenih v uvodni izjavi 31, za nobenega od zadevnih proizvajalcev izvoznikov nista bila predmet ocene merilo 4 (stečajno pravo in pravo lastninskih razmerij) in 5 (pretvorbe glede menjalnih tečajev).
- (36) Na podlagi zgoraj navedenega je Komisija sklenila, da nobenemu od zadevnih štirinajstih vietnamskih proizvajalcev izvoznikov ne odobri TGO, in o tem ustrezno obvestila zadevne proizvajalce izvoznike, ki so bili pozvani, naj predložijo pripombe. Nobeden od zadevnih štirinajstih vietnamskih proizvajalcev izvoznikov ni predložil pripomb.
- (37) Zato nobeden od zadevnih štirinajstih vietnamskih proizvajalcev izvoznikov ne izpolnjuje vseh pogojev iz člena 2(7)(c) osnovne uredbe, zaradi česar se TGO zanje ne odobri.

2. Ocena zahtevkov za IO

- (38) Člen 9(5) osnovne uredbe v obliki, kakršna je bila pred spremembo, določa, da kadar se uporablja člen 2(7)(a) iste uredbe, se individualna dajatev določi za izvoznike, ki lahko dokažejo, da izpolnjujejo vsa merila iz člena 9(5) osnovne uredbe v obliki, kakršna je bila pred spremembo.
- (39) Kot je navedeno v uvodni izjavi 30, je treba poudariti, da je dokazno breme na proizvajalcu, ki želi, da se mu na podlagi člena 9(5) osnovne uredbe v obliki, kakršna je bila pred spremembo, odobri IO. V ta namen prvi pododstavek člena 9(5) določa, da mora biti vložen zahtevek ustrezno utemeljen. Institucijama Unije zato ni treba dokazati, da izvoznik ne izpolnjuje pogojev, ki se zahtevajo za odobritev navedene obravnave. Nasprotno, instituciji Unije morata presoditi, ali podatki, ki jih je predložil zadevni izvoznik, zadostujejo za dokaz, da so merila iz člena 9(5) osnovne uredbe v obliki, kakršna je bila pred spremembo, izpolnjena, tako da se mu lahko odobri IO.
- (40) V skladu s členom 9(5) osnovne uredbe v obliki, kakršna je bila pred spremembo, morajo izvozniki na podlagi ustrezno utemeljenega zahtevka dokazati, da izpolnjujejo vseh pet meril iz navedenega člena, tako da se jim lahko odobri IO.
- (41) Komisija je zato menila, da neizpolnjevanje vsaj enega merila zadostuje za zavrnitev zahtevka za IO.
- (42) Uporablja se naslednjih pet meril:
- (a) v primeru družb, ki so v celoti ali deloma v tuji lasti, lahko izvozniki svobodno vrnejo kapital in dobičke v domovino;
 - (b) izvozne cene in količine ter pogoji prodaje so svobodno določeni;
 - (c) večina deležev je v lasti zasebnikov; državni uradniki, ki se pojavljajo v upravnem odboru ali na ključnih upravljaljskih položajih, morajo biti v manjšini ali pa je treba dokazati, da je družba kljub temu dovolj neodvisna od vmešavanja države;
 - (d) pretvorbe glede menjalnih tečajev se izvajajo po tržnem tečaju; in
 - (e) vmešavanje države ni takšno, da bi omogočalo izogibanje ukrepom, če so posameznim izvoznikom odobrene drugačne stopnje dajatev.
- (43) Vseh štirinajst vietnamskih proizvajalcev izvoznikov, ki so vložili zahtevek za TGO, je vložilo zahtevek tudi za IO, v primeru, da se jim TGO ne odobri.
- (44) Štirje proizvajalci izvozniki (družbe V6, V12, V13, V14) niso izpolnili merila 1 (vračanje kapitala v domovino), saj niso predložili utemeljenih dokazov, da je vračanje kapitala v domovino dovoljeno.
- (45) Nobeden od zadevnih štirinajstih proizvajalcev izvoznikov ni mogel dokazati, da izpolnjuje merilo 2 (izvozne cene in količine so svobodno določene). Natančneje, pri devetih proizvajalcih izvoznikih (družbe V1, V2, V4, V7, V8, V9, V10, V13, V14) statut družbe, naložbeno dovoljenje ali dovoljenje za opravljanje dejavnosti določajo omejitve proizvodnje, zato niso mogli dokazati, da se poslovne odločitve, kot so na primer izvozne količine, sprejemajo kot odziv na tržne signale, ki odražajo ponudbo in povpraševanje. Preostali zadevni proizvajalci izvozniki niso prodajali na domačem trgu in v zvezi s tem niso predložili dodatnih pojasnil, s čimer niso dokazali, da to ni posledica posredovanja države.

- (46) Kar zadeva merilo 3 (ključni upravljavski položaji in deleži v družbi so dovolj neodvisni od vmešavanja države), je bilo ugotovljeno, da sta dva proizvajalca izvoznika (družbi V2, V8) v delni lasti državnih delničarjev. Večina deležev enega od proizvajalcev izvoznikov (družba V2) ni bila v lasti zasebnikov, kot to zahteva merilo 3. Poleg tega je bilo ugotovljeno, da so lahko člani odbora, ki so jih imenovali ustrezni delničarji obeh proizvajalcev izvoznikov, ki so v državni lasti, blokirali odločitve zadevnega odbora. Zaradi tega proizvajalca izvoznika nista mogla dokazati, da sta dovolj neodvisna od vmešavanja države.
- (47) Zato nobeden od zadevnih štirinajstih vietnamskih proizvajalcev izvoznikov ni izpolnjeval pogojev iz člena 9(5) osnovne uredbe v obliki, kakršna je bila pred spremembo, zaradi česar se IO zanje ni odobrila.
- (48) Zato bi bilo za te proizvajalce izvoznike treba uvesti preostalo protidampinško dajatev, ki velja za Vietnam, za obdobje uporabe Uredbe Sveta (ES) št. 1472/2006. Prvotno obdobje uporabe te uredbe je bilo od 7. oktobra 2006 do 7. oktobra 2008. Po začetku pregleda zaradi izteka ukrepov je bilo 30. decembra 2009 podaljšano do 31. marca 2011. Nezakonitost, ki je bila ugotovljena v teh sodbah, je, da instituciji Unije nista ugotovili, ali bi morala za izdelke zadevnih proizvajalcev izvoznikov veljati preostala dajatev ali individualna dajatev. Na podlagi nezakonitosti, ki jo je ugotovilo Sodišče, ni pravne podlage za popolno oprostitev plačila protidampinške dajatve za izdelke zadevnih proizvajalcev izvoznikov. Z novim aktom, ki odpravlja nezakonitost, ki jo je ugotovilo Sodišče, je treba torej samo ponovno oceniti veljavno stopnjo protidampinške dajatve in ne samih ukrepov.
- (49) Ker je ugotovljeno, da bi bilo treba ponovno uvesti preostalo dajatev za zadevne proizvajalce izvoznike po isti stopnji, kot je bilo prvotno določeno v izpodbijani uredbi in Izvedbeni uredbi (EU) št. 1294/2009, niso potrebne nobene spremembe Uredbe Sveta (ES) št. 388/2008. Navedena uredba je še vedno veljavna.

C. PRIPOMBE ZAINTERESIRANIH STRANI PO RAZKRITJU

- (50) Zgoraj navedene ugotovitve in sklepi so bili razkriti zainteresiranim stranem, ki jim je bil določen rok za pripombe. FESI in eden od uvoznikov sta se javila in predložila pripombe. FESI je predložil pripombe tudi v imenu družb Puma SE in Timberland Europe BV.

Domnevne nepravilnosti v postopku

- (51) FESI je trdil, da je pri sedanjem izvajanju prišlo do mnogih kršitev postopka. FESI je opozoril na dejstvo, da so bili zahtevki za TGO zadevnih kitajskih proizvajalcev izvoznikov že proučeni in razkriti pred sodbo Sodišča v združenih zadevah C-659/13 C & J Clark International Limited in C-34/14 Puma SE, tj. dne 3. decembra 2015, kot tudi namen Komisije, da ponovno uvede dokončno protidampinško dajatev na uvoz obutve v višini 16,5 %. Te ocene naj bi bile torej opravljene brez pravne podlage in so predhodno posegale v prihajajočo sodbo Sodišča.
- (52) Vendar pa se Komisija ne strinja z zgoraj navedeno izjavo, saj je samo pripravljala izvrševanje morebitne prihodnje sodbe. Takšna priprava zagotavlja dobro upravljanje iz naslednjih razlogov: Prvič, nesporno je, da bi Komisija morala proučiti zahtevke za TGO/IO. Edino sporno vprašanje v postopku pred Sodiščem, ki takrat še ni bil zaključen, je bilo, ali se lahko nepovezani uvozniki, kot so Clark, Puma in Timberland, sklicujejo na to nezakonitost. Ker je šlo za binarno odločitev da/ne, se je Komisija lahko izjemno dobro pripravila na morebitno negativno sodbo o tem vprašanju. Drugič, hitro izvrševanje je bilo potrebno, da se nacionalnim carinskim organom omogoči, da hitro obravnavajo nerešene zahtevke za povračilo, ter da se zagotovi pravna varnost za vse gospodarske subjekte. Kakršno koli vplivanje na sodbo Sodišča je izključeno, saj se navedena sodba nanaša na drug predmet urejanja (tj. ali se uvozniki lahko sklicujejo na pravico do ocenitve zahtevkov za TGO/IO, ki je bila dodeljena proizvajalcem izvoznikom).

- (53) FESI je nadalje trdil, da Obvestilo o izvajanju sodbe v združenih zadevah C-659/13 in C-34/14 C&J Clark International Limited in Puma SE, pozneje objavljeno dne 17. marca 2016 ⁽¹⁹⁾, ni moglo rešiti zgoraj navedenih kršitev postopka, saj ni zagotovilo resnične priložnosti za uveljavljanje pravic zainteresiranih strani do obrambe.
- (54) Poleg tega je FESI trdil, da bi mu moral biti odobren dostop do celotnega preiskovalnega spisa prvotne preiskave in da imena zadevnih proizvajalcev izvoznikov v razkritih dokumentih ne bi smela biti anonimizirana.
- (55) V sklepih je FESI trdil, da je na osnovi zgoraj navedenih kršitev postopka Komisija kršila osnovni pravni okvir EU in s tem povzročila zlorabo svojih pooblastil.
- (56) Obvestilo o izvajanju sodbe je bilo objavljeno z namenom povečanja preglednosti v skladu s politiko Komisije glede preglednosti v preiskavah trgovinske zaščite in na zahtevo pooblaščenca za zaslišanje, po zaslišanju z eno izmed zadevnih strani, ki je sprožila vprašanje. Komisija še vedno zagovarja stališče, da ta objava v strogem pomenu besede ni bila zakonsko predpisana. V vsakem primeru, tudi če je bilo to obvestilo potrebno, *quod non*, za zagotovitev ustreznega postopka in pravice do zaslišanja, so bile te zahteve izpolnjene z njegovo objavo in dejstvom, da je bila vsem stranem dana možnost, da predložijo pripombe.
- (57) Dostop do celotnega spisa prvotne preiskave je bil odobren, čeprav Komisija ne vidi, kako bi lahko bile kakršne koli druge informacije, razen zahtevkov zadevnih proizvajalcev izvoznikov za TGO/IO, pomembne za sedanjí postopek. Anonimiziranje imen proizvajalcev izvoznikov je bilo potrebno zaradi zaščite njihovih zaupnih poslovnih podatkov; vendar pa so bile, na njihovo prošnjo, zainteresirane strani, ki so uvažale, obveščene o tem, kateri uvozniki so bili njihovi uvozniki.
- (58) Iz teh razlogov je treba vse zahtevke, ki se nanašajo na nepravilnosti v postopku, zavrniti.

Pravna podlaga za nadaljevanje protidampinškega postopka

- (59) FESI je trdil, da ni bilo pravne podlage za sedanje izvajanje. Trdil je zlasti, da člena 266 PDEU ni mogoče uporabiti na podlagi dejstva, da so dokončni ukrepi za obutev potekli 31. marca 2011 in da torej ni nobenih nadaljnjih učinkov, ki izhajajo iz nezakonnosti teh ukrepov. Zadevne strani so trdile, da člen 266 PDEU ni namenjen retroaktivnemu popravljanju nezakonnosti pretečenih ukrepov. To stališče je mogoče okrepiti s členoma 263 in 265 PDEU, ki določata roke za vložitev tožbe zaradi nezakonitih dejanj in nedelovanja institucij EU. Trenutni pristop nima precedensov in tudi Komisija ni zagotovila obrazložitve ali predhodne sodne prakse, ki bi podprla njeno razlago člena 266 PDEU.
- (60) FESI je nadalje trdil, da v tem primeru preiskave ni mogoče obnoviti v točki, na kateri je prišlo do nezakonnosti na podlagi člena 266 PDEU, ker Sodišče ni ugotovilo zgolj odsotnosti obrazložitve, ampak nezakonnost zadeva jedro zakonske določbe osnovne uredbe in vpliva na celotno oceno dampinga, povezanega z zadevnimi proizvajalci izvozniki.
- (61) FESI je v nadaljevanju trdil, da retroaktivni popravek pretečenih ukrepov krši načelo varstva legitimnih pričakovanj. Trdil je, da je bilo zadevnim stranem sprva zagotovljeno, da so ukrepi pretekli 31. marca 2011 in da

⁽¹⁹⁾ Obvestilo o izvajanju sodbe v združenih zadevah C-659/13 in C-34/14 C&J Clark International Limited in Puma SE glede Uredbe Sveta (ES) št. 1472/2006 o uvedbi dokončne protidampinške dajatve in o dokončnem pobiranju začasne dajatve, uvedene na uvoz določene obutev z zgornjim delom iz usnja s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in Vietnama (UL C 101, 17.3.2016, str. 13).

so glede na čas, ki je pretekel od prvotne preiskave, upravičeno pričakovale, da se prvotna preiskava ne bo obnovila ali ponovno začela. Drugič, že samo dejstvo, da v prvotni preiskavi zahtevki za TGO niso bili preiskani v roku 3 mesecev, vietnamskim proizvajalcem izvoznikom daje pravno zagotovilo, da njihovi zahtevki za TGO dejansko ne bodo pregledani. V zaključku so zadevne strani trdile, da glede na dolgo časovno obdobje, nadaljevanje preiskave predstavlja kršitev splošnega načela zastaranja, ki se uporablja v vseh pravnih okvirih.

- (62) FESI je nadalje trdil, da niti člen 266 PDEU niti osnovna uredba ne dovoljujeta retroaktivne ponovne uvedbe dokončne dajatve v višini 10 % na uvoz zadevnih vietnamskih proizvajalcev izvoznikov.
- (63) Glede trditve, da so zadevni ukrepi potekali 31. marca 2011, Komisija ne vidi razloga, zakaj bi iztek ukrepov kakor koli vplival na možnost Komisije, da po objavi sodbe, s katero je bil prvotni akt razglašen za ničnega, sprejme nov akt, ki bi zamenjal akt, ki je bil razglašen za ničnega. V skladu s sodno prakso, navedeno v uvodni izjavi 15 zgoraj, bi bilo treba upravni postopek obnoviti v točki, na kateri je prišlo do nezakonitosti.
- (64) Protidampinški postopki zato še vedno niso zaključeni, saj je bil akt, ki je sklenil postopke, razglašen za ničnega. Komisija mora zaključiti te postopke, saj člen 9 osnovne uredbe določa, da mora biti preiskava zaključena z aktom Komisije.
- (65) Kar zadeva trditev glede retroaktivnosti na podlagi člena 10 osnovne uredbe in člena 10 Protidampinškega sporazuma STO, člen 10(1) osnovne uredbe, v katerem je prevzeto besedilo člena 10(1) Protidampinškega sporazuma STO, navaja, da se začasni ukrepi in dokončne protidampinške dajatve uporabijo samo za izdelke, ki vstopajo v prosti promet od trenutka, ko prične veljati odločitev, sprejeta v skladu s členom 7(1) ali členom 9(4) osnovne uredbe, kar je odvisno od konkretne zadeve. V tej zadevi se zadevne protidampinške dajatve nanašajo samo na izdelke, ki so v prosti promet vstopili po začetku veljavnostičasne in izpodbijane (dokončne) uredbe, sprejete v skladu s členom 7(1) oziroma 9(4) osnovne uredbe. Vendar se retroaktivnost v smislu člena 10(1) osnovne uredbe nanaša samo na stanje, v katerem je bilo blago sproščeno v prosti promet, preden so se uvedli ukrepi, kot je mogoče razbrati iz samega besedila navedene določbe, kakor tudi iz odstopanja, ki ga določa člen 10(4) osnovne uredbe.
- (66) Komisija ugotavlja tudi, da v obravnavani zadevi ni prisotna retroaktivnost ter kršitev pravne varnosti in legitimnih pričakovanj.
- (67) Kar zadeva retroaktivnost, sodna praksa Sodišča pri ocenjevanju, ali je ukrep retroaktiven, razlikuje med dodelitvijo novega pravila okoliščinam, ki so postale dokončne (tudi obstoječ ali dokončni pravni položaj) ⁽²⁰⁾, in okoliščinam, ki so nastale pred začetkom veljavnosti novega predpisa, vendar še niso dokončne (tudičasne okoliščine) ⁽²¹⁾.
- (68) V tej zadevi okoliščine uvoza zadevnih izdelkov, do katerih je prišlo med obdobjem uporabe Uredbe (ES) št. 1472/2006, še niso postale dokončne, ker zaradi razglasitve ničnosti izpodbijane uredbe protidampinška dajatev, ki velja za te izdelke, še ni bila dokončno določena. Hkrati so bili uvozniki obutve z objavo obvestila o začetku inčasne uredbe opozorjeni glede morebitne uvedbe takšne dajatve. Ustaljena sodna praksa sodišč Unije je, da gospodarski subjekti ne morejo imeti legitimnih pričakovanj, dokler instituciji nista sprejeli akta, s katerim se zaključi upravni postopek, ki je postal dokončen ⁽²²⁾.

⁽²⁰⁾ Zadeva 270/84, Licata proti Ekonomsko-socialnemu odboru, Recueil 1986, str. 2305, točka 31; zadeva C-60/98, Butterfly Music proti CEMED, Recueil 1999, str. I-3939, točka 24; zadeva 68/69 Bundesknappschaft proti Brock, Recueil 1970, str. 171, točka 6; zadeva 1/73, Westzucker GmbH proti Einfuhr- und Vorratsstelle für Zucker, Recueil 1973, str. 723, točka 5; zadeva 143/73, SOPAD proti FORMA a.o., Recueil 1973, str. 1433, točka 8; zadeva 96/77, Bauche, Recueil 1978, str. 383, točka 48; zadeva 125/77, Koninklijke Scholten-Honig NV proti Hoofdproduktschap voor Akkerbouwprodukten, Recueil 1978, str. 1991, točka 37; zadeva 40/79, P proti Komisiji, Recueil 1981, str. 361, točka 12; zadeva T-404/05, Grčija proti Komisiji, ZOdl. 2008, str. II-272, točka 77; zadeva C-334/07 P, Komisija proti Freistaat Sachsen, ZOdl. 2008, str. I-9465, točka 53.

⁽²¹⁾ Zadeva T-176/01, Ferrière Nord proti Komisiji, ZOdl. 2004, str. II-3931, točka 139; zadeva C-334/07 P, Komisija proti Freistaat Sachsen, ZOdl. 2008, str. I-9465, točka 53.

⁽²²⁾ Zadeva C-169/95, Španija proti Komisiji, Recueil 1997, str. I-135, točke od 51 do 54; združeni zadevi T-116/01 in T-118/01, P&O European Ferries (Vizcaya) SA proti Komisiji, Recueil 2003, str. II-2597, točka 205.

- (69) Ta uredba predstavlja neposredno uporabo za bodoče učinke položaja, ki je v teku: nacionalni carinski organi so pobrali dajatve na obutev. Zaradi zahtevkov za povračilo, o katerih še ni bilo dokončno odločeno, ti predstavljajo položaj, ki je v teku. Ta uredba določa stopnjo dajatve, ki se uporablja za navedeni uvoz, s čimer ureja bodoče učinke položaja, ki je v teku.
- (70) V vsakem primeru, tudi če bi šlo za retroaktivnost v smislu prava Unije, *quod non*, bi bila ta retroaktivnost upravičena iz naslednjih razlogov:
- (71) Materialnopravni predpisi Unije se lahko uporabljajo za dejanska stanja, ki so nastala pred začetkom njihove veljavnosti, če iz njihovega besedila, cilja ali strukture jasno izhaja, da se jim lahko prizna tak učinek ⁽²³⁾. Zlasti v zadevi C-337/88, *Società agricola fattoria alimentare (SAFA)*, je Sodišče menilo, da: „[Č]eprav načelo pravne varnosti praviloma nasprotuje temu, da bi akt Skupnosti začel veljati pred objavo, je lahko izjemoma drugače, če to zahteva cilj, ki ga je treba doseči, in če se ustrezno upoštevajo upravičena pričakovanja zainteresiranih oseb“ ⁽²⁴⁾.
- (72) V tej zadevi je namen skladnost z obveznostjo Komisije v skladu s členom 266 PDEU. Ker je Sodišče ugotovilo nezakonitost samo glede določanja veljavne stopnje dajatve in ne glede uvedbe ukrepov (tj. glede ugotovitve o dampingu, škodi in interesu Unije), zadevni proizvajalci izvozniki niso mogli legitimno pričakovati, da dokončni protidampinški ukrepi ne bodo uvedeni. Zato za uvedbo, tudi če bi bila retroaktivna, *quod non*, ni mogoče trditi, da krši legitimna pričakovanja.
- (73) Poleg tega se glede zaščite pravne varnosti in varstva legitimnih pričakovanj najprej ugotavlja, da v skladu s sodno prakso uvozniki ne morejo zahtevati zaščite pravne varnosti in varstva legitimnih pričakovanj v primerih, ko so bili obveščeni o skorajšnji spremembi trgovinske politike Unije ⁽²⁵⁾. V tej zadevi so bili uvozniki z objavo obvestila o začetku ⁽²⁶⁾ inčasne uredbe v *Uradnem listu Evropske unije*, ki sta oba še vedno del pravnega reda Unije, opozorjeni na tveganje, da bi za izdelke zadevnih proizvajalcev izvoznikov lahko bila uvedena protidampinška dajatev. Zadevni proizvajalci izvozniki se zato ne morejo sklicevati na pravno varnost in varstvo legitimnih pričakovanj.
- (74) Nasprotno, gospodarski subjekti so se pri uvozu obutve iz Vietnama v celoti zavedali, da se za uvoz pobirajo dajatve. Navedene dajatve so upoštevali pri določanju prodajnih cen in ocenjevanju ekonomskih tveganj. Zato niso pridobili pravne varnosti ali legitimnih pričakovanj, da bo uvoz prost dajatev, stroške dajatev pa so običajno prenesli na svoje stranke. Zato je v interesu Unije, da raje zdaj določi stopnjo dajatve, kot da zadevnim uvoznikom zagotovi nepričakovan dobiček, s katerim bi se neupravičeno obogatili.
- (75) Zato ne gre za kršitev načel zastaranja, pravne varnosti in varstva legitimnih pričakovanj, kakor tudi ne za kršitev določb osnovne uredbe in Protidampinškega sporazuma STO.
- (76) Glede trditve, da bi bilo treba TGO določiti v treh mesecih po začetku, je treba opozoriti, da v skladu s sodno prakso drugi pododstavek člena 2(7)(c) osnovne uredbe ne navaja nobenih posledic, če Komisija ne upošteva trimesečnega roka. Splošno sodišče zato meni, da odločitev o TGO, ki je sprejeta pozneje, ne vpliva na veljavnost uredbe o uvedbi dokončnih ukrepov, če seveda vložniki ne dokažejo, da bi Svet, če Komisija ne bi presegla trimesečnega roka, morda sprejel drugačno uredbo, ki bi bila za varstvo njihovih interesov ugodnejša od izpodbijane uredbe ⁽²⁷⁾. Poleg tega je Sodišče ugotovilo, da lahko instituciji oceno TGO spreminjata do sprejetja končnih ukrepov ⁽²⁸⁾.

⁽²³⁾ Zadeva C-34/92, *GruSa Fleisch proti Hauptzollamt Hamburg-Jonas*, Recueil 1993, str. I-4147, točka 22. Enaka ali podobna ubeseditvev je na primer v združenih zadevah 212 do 217/80, *Meridionale Industria Salumi a.d.*, Recueil 1981, str. 2735, točki 9 in 10; zadevi 21/81, *Bout*, Recueil 1982, str. 381, točka 13; zadevi T-42/96, *Eyckeler & Malt proti Komisiji*, Recueil 1998, str. II-401, točke 53 in od 55 do 56; zadevi T-180/01, *Euroagri proti Komisiji*, Recueil 2004, str. II-369, točka 36.

⁽²⁴⁾ Zadeva C-337/88, *Società agricola fattoria alimentare (SAFA)*, Recueil 1990, str. I-1, točka 13.

⁽²⁵⁾ Zadeva 245/81, *Edeka proti Nemčiji*, Recueil 1982, str. 2746, točka 27.

⁽²⁶⁾ UL C 166, 7.7.2005, str. 14.

⁽²⁷⁾ Zadeva T-299/05, *Shanghai Excell M&E Enterprise in Shanghai Adepte Precision proti Svetu*, ZOdl. 2009, str. II-565, točke od 116 do 146.

⁽²⁸⁾ Zadeva C-141/08 P, *Foshan Shunde Yongjian Housewares & Hardware Co. Ltd proti Svetu*, ZOdl. 2009, str. I-9147, točka 94 in naslednje.

- (77) Sodbi Brosmann in Aokang iz uvodne izjave 6 zgoraj nista spremenili zgoraj navedene sodne prakse. V sodbah Brosmann in Aokang se Sodišče sklicuje na obveznost Komisije, da mora oceno sprejeti v treh mesecih, da bi dokazalo, da ta obveznost glede ocene obstaja neodvisno od tega, ali Komisija uporabi vzorčenje ali ne. Sodišče se ni opredelilo glede vprašanja, kakšna je pravna posledica, če Komisija oceno TGO izvede v poznejši fazi preiskave. Sodišče je samo presodilo, da instituciji ne moreta popolnoma prezreti zahtevkov za TGO, ampak jih morata oceniti najpozneje ob uvedbi dokončnih ukrepov. Sodbi potrjujeta sodno prakso, navedeno v prejšnji uvodni izjavi.
- (78) V tej zadevi zadevni proizvajalci izvozniki niso dokazali, da bi v primeru, če bi Komisija oceno TGO izvedla v treh mesecih po začetku protidampinškega postopka leta 2005, Svet morda sprejel drugačno uredbo, ki bi bila za varstvo njihovih interesov ugodnejša od izpodbijane uredbe. Zahtevek na podlagi zastaranja roka za oceno zahtevka za TGO se zato zavrne.
- (79) Drugič, trdilo se je tudi, da bi morala Komisija postopek obnoviti v točki pred uvedbo začasnih ukrepov, ker je prišlo do nezakonitosti v točki ocen TGO.
- (80) V zvezi s tem Komisija opozarja, da začasni ukrepi niso nujen korak postopka, temveč samostojen akt, katerega učinki se končajo s sprejetjem dokončnih ukrepov ⁽²⁹⁾. Edino bistveno procesno dejanje pred sprejetjem dokončnih ukrepov je začetek. Zato je ta argument brezpredmeten.
- (81) FESI, ki se sklicuje na sodbo Splošnega sodišča v zadevi T-2/95, IPS proti Svetu, je opozoril na formalno razliko med „preiskavo“ in „postopkom“ ter trdil, da postopka ni več mogoče obnoviti, ko je enkrat zaključen, kot v trenutnem primeru.
- (82) Komisija ne vidi bistvene razlike med izrazoma „preiskava“ in „postopek“ v okviru izvrševanja zadevnih sodb. Sodbi obravnavata nepravilnost v zvezi s specifično preiskavo v okviru postopka, ki jo je Komisija zavezana odpraviti, kot je pojasnjeno v uvodnih izjavah 21 do 29 zgoraj. V vsakem primeru je sodbo v zadevi T-2/95 treba brati v luči sodbe o pritožbi v tej zadevi.
- (83) FESI prav tako trdi, da člen 266 PDEU ne omogoča delnega izvrševanja sodbe Sodišča in, v sedanji zadevi, obrnjenega dokaznega bremena. Zaradi tega FESI trdi, da je Komisija napačno ocenila samo zahtevke za TGO/IO tistih proizvajalcev izvoznikov, ki so bili dobavitelji uvoznikov, ki so vložili zahtevke za povračilo. Zahtevek je utemeljil na razumevanju, da je učinek sodbe Sodišča v združenih zadevah C-659/13 C & J Clark International Limited in C-34/14 Puma SE erga omnes in da ne more biti izključeno, da imajo rezultati trenutne ocene zahtevkov za TGO/IO vpliv tudi na preostalo dajatev, ki se uporablja za vse vietnamske proizvajalce izvoznike. Zato je trdil, da bi morala Komisija oceniti vse zahtevke za TGO/IO, ki so bili predloženi med prvotno preiskavo.
- (84) Poleg tega se FESI ne strinja, da leži dokazno breme na proizvajalcu, ki želi vložiti zahtevek za TGO/IO, in trdi, da so proizvajalci temu dokaznemu bremenu zadostili v letu 2005, ko so med prvotno preiskavo vložili zahtevke za TGO/IO. Prav tako se ne strinja, da je sodba Sodišča v združenih zadevah C-659/13 C & J Clark International Limited in C-34/14 Puma SE lahko izvedena s preprosto oceno zahtevkov za TGO/IO, ki so jih predložili nevzorčeni proizvajalci izvozniki, saj Sodišče ni izrecno določilo, da je ugotovljena razglasitev ničnosti dejansko omejena na ta vidik.
- (85) Komisija meni, da je izvrševanje sodbe obvezno samo za tiste proizvajalce izvoznike, za katere vse uvozne transakcije niso postale dokončne. Ko je potekel zastaralni rok treh let, ki je predpisan v carinskem zakoniku Skupnosti, je dajatev postala dokončna, kot je bilo potrjeno v sodbah. Kakršen koli vpliv na preostalo dajatev je izključen, ker je bil zahtevek za TGO/IO za družbe v vzorcu ocenjen, in dejstvo, da je bil zahtevek za TGO/IO odobren eni od družb zunaj vzorca, ne vpliva na stopnjo preostale dajatve.

⁽²⁹⁾ Zadeva T-320/13, Delsolar proti Komisiji, ZOdl. 2014, točke od 40 do 67.

- (86) Dokazno breme ni omejeno na vložitev zahtevka. Nanaša se na vsebino zahtevka, ki mora dokazati, da so izpolnjeni vsi pogoji za TGO/IO.
- (87) Edina nezakonnost, ugotovljena v sodbah, je odsotnost ocene zahtevkov za TGO/IO.

Pravna podlaga za ponovno uvedbo dajatev

- (88) FESI trdi, da Komisija ne bi smela uporabljati dveh različnih pravnih režimov, tj. na eni strani osnovne uredbe v obliki, kakršna je bila pred spremembo, za ocenjevanje zahtevkov proizvajalcev izvoznikov za IO ⁽³⁰⁾ in na drugi strani sedanje osnovne uredbe ⁽³¹⁾, ki vključuje spremembe na podlagi Uredbe (EU) št. 1168/2012 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³²⁾, s katero so bili uvedeni postopki komitologije na področju, med drugim, trgovinske zaščite, ter s tem preneseno odločanje na Komisijo.
- (89) FESI je prav tako ponovno poudaril, da člen 266 PDEU ne dovoljuje retroaktivne uvedbe protidampinskih dajatev, kar naj bi bilo potrjeno tudi s sodbo Sodišča v zadevi C-459/98P, IPS proti Svetu, in Uredbo Sveta (ES) št. 1515/2001 o ukrepih, ki jih Skupnost lahko uvede na podlagi poročila, ki ga sprejme Organ STO za reševanje sporov v zvezi s protidampinskimi in protisubvencijskimi zadevami ⁽³³⁾. FESI je trdil, da Komisija ni podala nobenega utemeljenega razloga za odstopanje od načela prepovedi retroaktivnosti in je zato kršila načelo upravičenih pričakovanj.
- (90) FESI prav tako trdi, da ponovna uvedba dokončnih protidampinskih ukrepov na uvoz vietnamskih proizvajalcev izvoznikov, ki jih zadeva sedanje izvrševanje, pomeni (i) diskriminacijo uvoznikov, ki jih zadeva trenutno izvrševanje, glede na uvoznike, ki jih zadeva izvajanje sodb Brosmann in Aokang, navedenih v uvodni izjavi 6 zgoraj, in ki so jim bile povrnjene dajatve, plačane za uvoz obutve petih proizvajalcev izvoznikov, ki jih prav tako zadevata ti sodbi, kot tudi (ii) diskriminacijo proizvajalcev izvoznikov, ki jih zadeva sedanje izvrševanje, glede na pet proizvajalcev izvoznikov, ki jih zadevata sodbi Brosmann in Aokang, ki niso postali predmet nobene dajatve v skladu z Izvedbenim sklepom Sveta z dne 18. marca 2014 o zavrnitvi predloga izvedbene uredbe o ponovni uvedbi dokončne protidampinske dajatve in dokončnem pobiranju začasne dajatve na uvoz določene obutve z zgornjim delom iz usnja s poreklom iz Ljudske republike Kitajske, ki jo proizvajajo podjetja Brosmann Footwear (HK) Ltd, Seasonable Footwear (Zhongshan) Ltd, Lung Pao Footwear (Guangzhou) Ltd, Risen Footwear (HK) Co Ltd in Zhejiang Aokang Shoes Co. Ltd ⁽³⁴⁾.
- (91) Trdi, da ta diskriminatorna obravnava odraža pomanjkanje enotne razlage in uporabe prava EU, kar je v nasprotju s temeljno pravico do učinkovitega sodnega varstva.
- (92) V zvezi z domnevno uporabo različnih pravnih režimov Komisija meni, da to izhaja iz razlik v prehodnih pravilih iz treh uredb, ki spreminjajo zadevno osnovno uredbo.
- (93) Prvič, Uredba (EU) št. 765/2012 (tako imenovana „sprememba pritrdilni elementi“ o IO) v členu 2 določa, da se „[u]porablja [...] za vse preiskave, ki so se začele v skladu z Uredbo (ES) št. 1225/2009 po začetku veljavnosti te uredbe“. Ker se je sedanja preiskava začela pred tem datumom, se spremembe osnovne uredbe, uvedene z navedeno uredbo, v zadevnem primeru ne uporabljajo.
- (94) Drugič, Uredba (EU) št. 1168/2012 (tako imenovana „sprememba Brosmann“ o TGO) v členu 2 določa, da se „[t]a uredba [...] od 15. decembra 2012 uporablja za vse nove in vse tekoče preiskave“. Če bi Komisija torej

⁽³⁰⁾ UL L 56, 6.3.1996, str. 1.

⁽³¹⁾ UL L 343, 22.12.2009, str. 51.

⁽³²⁾ Uredba (EU) št. 1168/2012 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 12. decembra 2012 o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 1225/2009 o zaščiti proti dampinskemu uvozu iz držav, ki niso članice Evropske skupnosti, UL L 344, 14.12.2012, str. 1.

⁽³³⁾ Uredba Sveta (ES) št. 1515/2001 z dne 23. julija 2001 o ukrepih, ki jih Skupnost lahko uvede na podlagi poročila, ki ga sprejme Organ STO za reševanje sporov v zvezi s protidampinskimi in protisubvencijskimi zadevami (UL L 201, 26.7.2001, str. 10), uvodna izjava 6 iz preambule.

⁽³⁴⁾ UL L 82, 20.3.2014, str. 27.

uporabila strog pristop, zahtevkov za TGO nevezorčenih družb sploh ne bi bilo več treba ocenjevati, saj so izgubile pravico do ocene TGO z dnem 15. decembra 2012. Vendar pa Komisija meni, da bi bilo takšno ravnanje težko uskladiti z njenimi obveznostmi do izvajanja sodb. Zdi se, da Uredba (EU) št. 1168/2012 ne uvaja popolne prepovedi analiziranja zahtevkov za TGO zunaj vzorca, saj v primeru individualne obravnave dovoli takšen pregled. To odstopanje bi po analogiji lahko veljalo za obravnavano zadevo. Po drugi strani Komisija meni, da bi rezultat uporabe Uredbe (EU) št. 1168/2012 v obravnavani zadevi vodil do istega rezultata, saj bi bili vsi zahtevki za TGO samodejno zavrjeni, ne da bi bili ocenjeni.

- (95) Tretjič, v zvezi s postopkom komitologije, člen 3 Uredbe (EU) št. 37/2014 Evropskega parlamenta in Sveta ⁽³⁵⁾ določa, da Svet še naprej ostaja pristojen za akte, kadar je Komisija sprejela akt, se je začelo posvetovanje ali pa je Komisija sprejela predlog. V obravnavani zadevi ni bilo izvedeno nobeno takšno dejanje v zvezi z izvrševanjem sodb pred začetkom veljavnosti Uredbe (EU) št. 37/2014.
- (96) Glede retroaktivne uvedbe dokončnih protidampinskih dajatev se navaja sklicevanje na ugotovitve, opisane v zgoraj navedenih uvodnih izjavah 67 do 75, kjer so bile te trditve že obsežno obravnavane.
- (97) Kar zadeva diskriminacijo, Komisija ugotavlja, da imajo proizvajalci izvozniki in nekateri zadevni uvozniki, na katere se sedanja uredba nanaša, pravico do sodnega varstva pred sodišči Unije zoper sedanjo uredbo. Drugi uvozniki uživajo tako varstvo prek nacionalnih sodišč, ki delujejo kot sodniki na področju splošnega prava Unije.
- (98) Trditev o diskriminaciji je prav tako neutemeljena. Uvozniki, ki uvažajo izdelke družbe Brosmann in ostalih štirih proizvajalcev izvoznikov, so v drugačem dejanskem in pravnem položaju, ker so se njihovi proizvajalci izvozniki odločili izpodbijati izpodbijano uredbo in ker so jim bile plačane dajatve povrnjene, tako da so zaščiteni s členom 221(3) carinskega zakonika Skupnosti. Do izpodbijanja in povrnitve dajatev pri drugih ni prišlo. Komisija je začela s pripravo izvajanja za kitajske in vietnamske proizvajalce izvoznike Clark, Puma in Timberland; vsi ostali nevezorčeni proizvajalci izvozniki iz LRK in Vietnama ter njihovi uvozniki se bodo obravnavali na isti način v poznejši fazi v skladu s postopkom, določenim v sedanji uredbi.
- (99) FESI je prav tako trdil, da člen 14 osnovne uredbe ne more biti pravna podlaga za poseg v uporabo člena 236 carinskega zakonika Skupnosti in da je izvajanje člena 236 carinskega zakonika Skupnosti neodvisno od vseh odločitev, sprejetih v skladu z osnovno uredbo, ali obveznosti Komisije v skladu s členom 266 PDEU.
- (100) V zvezi s tem je FESI trdil, da je uporaba člena 236 carinskega zakonika Skupnosti v izključni pristojnosti nacionalnih carinskih organov, v sklopu katere so ti dolžni povrniti plačane dajatve, ki niso bile zakonito dolgovane. Zadevne strani so nadalje trdile, da člen 236 carinskega zakonika Skupnosti ne more biti predmet člena 14 osnovne uredbe, prav tako pa ne more biti subsidiaren glede na ta člen, ker oba predstavljata sekundarno zakonodajo in zato noben ne nadomesti drugega. Poleg tega se področje uporabe člena 14 osnovne uredbe nanaša na posebne določbe, ki zajemajo preiskave in postopke v okviru osnovne uredbe, in se ne nanaša na noben drug pravni instrument, na primer carinski zakonik Skupnosti.
- (101) Komisija ugotavlja, da se carinski zakonik Skupnosti na uvedbo protidampinskih dajatev ne nanaša samodejno, ampak zgolj na podlagi sklicevanja nanj v uredbi o uvedbi protidampinskih dajatev. V skladu s členom 14 osnovne uredbe se lahko Komisija odloči, da ne bo uporabljala nekaterih določb tega zakonika in namesto tega oblikuje posebna pravila. Ker se carinski zakonik Skupnosti uporablja samo na podlagi sklicevanja v izvedbenih uredbah Sveta in Komisije, v primerjavi s členom 14 osnovne uredbe ni na isti ravni v hierarhiji predpisov, ampak je podrejen in lahko postane neuporaben ali se uporablja na drugačen način. Zato se tudi ta trditev zavrne.

⁽³⁵⁾ Uredba (EU) št. 37/2014 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 15. januarja 2014 o spremembi določenih uredb o skupni trgovinski politiki v zvezi s postopki za sprejetje določenih ukrepov (UL L 18, 21.1.2014, str. 1).

Ustrezna obrazložitev

- (102) FESI nadalje trdi, da v nasprotju s členom 296 PDEU Komisija ni zagotovila ustrezne obrazložitve in navedbe pravne podlage, na osnovi katere so bile retroaktivno ponovno uvedene dajatve ter s tem zavrnjena povračila dajatev uvoznikom, ki jih zadeva sedanje izvrševanje.
- (103) Domnevna odsotnost ustrezne obrazložitve zadeva zlasti (i) odsotnost pravne osnove za ponovni začetek preiskave in odsotnost objave ustreznega obvestila, ki napoveduje takšen ponovni začetek; (ii) zgolj delno izvrševanje sodbe Splošnega sodišča, tj. ocenjeni so bili le zahtevki za TGO/IO, ki so jih predložili tisti proizvajalci izvozniki, za katere so uvozniki vložili zahtevke za povračilo; (iii) odstopanje od načela prepovedi retroaktivnosti protidampinskih dajatev; (iv) uporaba osnovne uredbe v obliki, kakršna je bila pred spremembo, na dan 6. septembra 2012 za ocenjevanje zahtevkov proizvajalcev izvoznikov za IO na eni strani in sedanje osnovne uredbe, kot je bila spremenjena z Uredbo (EU) št. 1168/2012 v zvezi z veljavnimi postopki odločanja in (v) odsotnost odziva na pravne argumente, ki so jih predložile te strani po razkritju Komisije v zvezi z oceno zahtevkov zadevnih kitajskih proizvajalcev izvoznikov za TGO, predloženih dne 15. decembra 2015.
- (104) Kar zadeva odsotnost kakršne koli pravne podlage za ponovni začetek preiskave, Komisija opozarja na sodno prakso, navedeno v uvodni izjavi 15 zgoraj, v skladu s katero lahko obnovi preiskavo v točki, na kateri je prišlo do nezakonnosti. To je bilo po začetku postopka. Komisija ni pravno zavezana objaviti obvestila o ponovnem začetku, obnovi ali nadaljevanju postopka ali preiskave. Nasprotno, tak je samodejni učinek sodbe, ki jo morata instituciji nato izvajati.
- (105) V skladu s sodno prakso je treba zakonitost protidampinske uredbe ocenjevati z vidika objektivnih norm prava Unije in ne glede na prakso odločanja, tudi če takšna praksa obstaja (v obravnavanem primeru takšna praksa ne obstaja) ⁽³⁶⁾. Zato dejstvo, da je Komisija v preteklosti v nekaterih primerih morebiti ravnala drugače ne more ustvariti legitimnih pričakovanj. To še toliko bolj velja, ker navedena prejšnja praksa ne ustreza dejanskemu in pravnemu položaju obravnavane zadeve, razlike pa je mogoče pripisati dejanskim in pravnim razlikam v primerjavi z obravnavano zadevo.
- (106) Te razlike so naslednje: Nezakonnost, ki jo je ugotovilo Sodišče, se ne nanaša na ugotovitve o dampingu, škodi ter interesu Unije in s tem na načelo naložitve dajatve, temveč le na določeno stopnjo dajatve. Prejšnje razglasitve ničnosti, na katere so se sklicevale zainteresirane strani, pa so se nasprotno nanašale na ugotovitve o dampingu, škodi in interesu Unije. Po mnenju institucij je bilo zato primerneje, da se sprejmejo novi ukrepi za prihodnost.
- (107) Zlasti v obravnavani zadevi ni bilo potrebno pridobiti dodatnih informacij od zainteresiranih strani. Komisija je morala namesto tega oceniti informacije, ki so bile vložene pri njej, vendar niso bile ocenjene pred sprejetjem Uredbe (ES) št. 1472/2006. V vsakem primeru prejšnje prakse v drugih zadevah ne predstavljajo natančnega in brezpogojnega zagotovila za obravnavano zadevo.
- (108) Vse strani, na katere se nanaša postopek, tj. zadevni proizvajalci izvozniki in zadevne strani v zadevah pred sodiščem, ter združenje, ki zastopa eno od teh strani, so bile z razkritjem obveščene o pomembnih dejstvih, na podlagi katerih namerava Komisija sprejeti sedanjo oceno TGO/IO. S tem so njihove pravice do obrambe zaščitene. V zvezi s tem je treba zlasti poudariti, da nepovezani uvozniki v okviru protidampinskega postopka niso deležni pravice do obrambe, saj ti postopki niso usmerjeni proti njim ⁽³⁷⁾.
- (109) Pri delnem izvrševanju sodb se poraja vprašanje, ali morata instituciji izvrševati sodbo in v kolikšnem obsegu, kar je odvisno od konkretne vsebine sodbe. Ali je mogoče potrditi uvedbo dajatev na uvoz, do katerega je prišlo pred

⁽³⁶⁾ Zadeva C-138/09, Todaro, ZOdl. 2010, str. I-4561.

⁽³⁷⁾ Zadeva T-167/94, Nölle proti Svetu in Komisiji, Recueil 1995, str. II-2589, točki 62 in 63.

sodbo, je zlasti odvisno od tega, ali je zaradi nezakonitosti, ugotovljene v sodbi, prizadeta ugotovitev škodljivega dampinga ali le izračun natančne stopnje dajatve. V slednjem primeru, za kar gre tudi pri obravnavani zadevi, ni razloga za povračilo vseh dajatev. Nasprotno, zadostuje, da se določi pravilna stopnja dajatve in povrne morebitna razlika (vendar pa stopnje dajatve ne bi bilo mogoče povečati, ker bi povečanje pomenilo retroaktivno uvedbo).

(110) Prejšnje razglasitve ničnosti, na katere so se sklicevale zainteresirane strani, so se nanašale na ugotovitve o dampingu, škodi in interesu Unije (in sicer v zvezi z ugotavljanjem dejstev, presojo dejstev ali pravico do obrambe).

(111) Navedene razglasitve ničnosti so bile delne ali popolne.

(112) Sodišča Unije uporabijo tehniko razglasitve delne ničnosti, kadar lahko na podlagi dejstev iz spisa sama sklenejo, da bi morali instituciji odobriti določeno prilagoditev ali uporabiti drugačno metodo za izračun, s katero bi prišli do uvedbe nižje dajatve (vendar ne izrazijo dvomov v zvezi z ugotovitvami o dampingu, škodi in interesu Unije). (Nižja) dajatev ostaja v veljavi za čas pred razglasitvijo ničnosti in čas po razglasitvi ničnosti ⁽³⁸⁾. Da bi instituciji ravnali skladno s sodbo, ponovno izračunata stopnjo dajatve in ustrezno spremenita uredbo o uvedbi dajatve za nazaj in za naprej. Poleg tega nacionalnim carinskim organom naročita, naj povrnejo razliko pri tistih zahtevkih, ki so bili vloženi v ustreznem roku ⁽³⁹⁾.

⁽³⁸⁾ Glej na primer zadevo T-221/05, Huvis proti Svetu, ZOdl. 2008, str. II-124, in zadevo T-249/06, Interpipe Nikopolsky proti Svetu, ZOdl. 2009, str. II-303. Zaradi celovitosti se zdijo koristna naslednja pojasnila: Splošno sodišče je v zadevi T-107/08, ENRC proti Svetu, ugotovilo, da dampinga ni bilo, ali pa vsaj, da bi morala bila ugotovljena stopnja dampinga nižja od tiste, izračunane v izpodbijani uredbi, zato je izpodbijano uredbo Sveta razglasilo za nično v celoti (zadeva T-107/08, ENRC proti Svetu, ZOdl. 2011, str. II-8051, točke od 67 do 70). Ko je Komisija uporabila metodo, ki jo je predpisalo Splošno sodišče, se je izkazalo, da ni bilo ne dampinga ne škode. Komisija zato ni formalno obnovila preiskave. Sodišče je v zadevi C-351/04, Ikea (zadeva C-351/04, Ikea, ZOdl. 2007, str. I-7723), razglasilo delno ničnost uredbe Sveta, in sicer v delu, v katerem je bila dajatev izračunana na podlagi tako imenovane tehnike „ničelne nastavitve“. Instituciji sta po odločitvi pritožbenega organa STO že v zgodnji fazi ponovno izračunali dajatev brez uporabe ničelne nastavitve in ugotovili, da do dampinga ni prišlo, ter s tem zaključili preiskavo brez uvedbe ukrepov (tj. dejansko sta novo dajatev določili na stopnji nič) (Uredba Sveta (ES) št. 160/2002 z dne 28. januarja 2002 o spremembi Uredbe Sveta (ES) št. 2398/97 o uvedbi dokončnih protidampinskih dajatev na uvoz bombažnega posteljinega perila s poreklom iz Egipta, Indije in Pakistana, ter o ustavitvi postopka v zvezi z uvozom s poreklom iz Pakistana, UL L 26, 30.1.2002, str. 2). V zadevi T-498/04, Zheijiang Xinan Chemical Group proti Svetu (zadeva T-498/04, Zheijiang Xinan Chemical Group proti Svetu, ZOdl. 2009, str. I-1969), je Svet vložil pritožbo. Zato je razglasitev ničnosti začela veljati šele z datumom, na katerega je Sodišče izdalo sodbo o pritožbi (zadeva C-337/09 P, Svet proti Zheijiang Xinan Chemical Group, ZOdl. 2012), kar je bilo dne 19. julija 2012. V navedeni sodbi je Splošno sodišče ugotovilo, kar je Sodišče tudi potrdilo, da bi Komisija in Svet vložniku, ki je bil v obdobju preiskave edini kitajski izvoznik zadevnega izdelka, morala odobriti tržnogospodarsko obravnavo. V navedeni zadevi sta Komisija in Svet, v nasprotju z obravnavano zadevo, dejansko izvedla analizo zahtevka za tržnogospodarsko obravnavo in ga zavrnila kot neutemeljenega. Sodišči Unije sta menili, da je zahtevk, v nasprotju s stališčem Komisije in Sveta, dejansko utemeljen, zato je bilo treba izračunati normalno vrednost na podlagi podatkov, ki jih je predložila družba Zheijiang Xinan Chemical Group. Običajno bi Komisija obnovila postopek, da bi lahko Svetu predlagala uvedbo dajatve za prihodnost. Vendar pa sta se v tej zadevi Komisija (Sklep Komisije 2009/383/ES z dne 14. maja 2009 o opustitvi dokončne protidampinske dajatve, uvedene z Uredbo Sveta (ES) št. 1683/2004 na uvoz glifosata s poreklom iz Ljudske republike Kitajske, UL L 120, 15.5.2009, str. 20) in Svet (Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 126/2010 z dne 11. februarja 2010 o podaljšanju opustitve dokončne protidampinske dajatve, uvedene z Uredbo (ES) št. 1683/2004 na uvoz glifosata s poreklom iz Ljudske republike Kitajske, UL L 40, 13.2.2010, str. 1) leta 2009 in 2010 odločila opustiti protidampinsko dajatev za obdobje do izteka njene veljavnosti 30. septembra 2010, glede na to, da se škoda zaradi visokih stopenj dobička industrije Unije verjetno ne bo nadaljevala. Zato v zvezi z uvedbo dajatve za prihodnost postopka ni bilo treba obnoviti. Prav tako ni bilo možnosti za obnovev postopka v zvezi s ponovno uvedbo dajatve za nazaj: v nasprotju z obravnavano zadevo, vzorčenja ni bilo. Zheijiang Xinan Chemical Group je bil dejansko edini proizvajalec izvoznik, ki je v obdobju preiskave prodajal na trg Unije. Ker bi Komisija in Svet družbi Zheijiang Xinan Chemical Group morala odobriti tržnogospodarsko obravnavo, sta sodišči Unije ugotovitev dampinga razglasili za nično. Zadeva T-348/05, JSC Kirovo-Chepetsky proti Svetu (zadeva T-348/05, JSC Kirovo-Chepetsky proti Svetu, ZOdl. 2008, str. II-159), je zelo poseben primer. Komisija je na zahtevo industrije Unije začela delni vmesni pregled, pri čemer je razširila obseg zadevnih izdelkov, in sicer z vključitvijo dodatnega izdelka. Splošno sodišče je menilo, da tak postopek ni mogoč in da je treba za dodani izdelek izvesti ločeno preiskavo. Na podlagi splošnega načela prava Unije res iudicata instituciji po razglasitvi ničnosti nista mogli obnoviti delnega vmesnega pregleda.

⁽³⁹⁾ Glej na primer Uredbo Sveta (ES) št. 412/2009 z dne 18. maja 2009 o spremembi Uredbe (ES) št. 428/2005 o uvedbi dokončne protidampinske dajatve pri uvozu rezanih vlaken iz poliestra s poreklom iz Ljudske republike Kitajske in Saudove Arabije, o spremembi Uredbe (ES) št. 2852/2000 o uvedbi dokončnih protidampinskih dajatev pri uvozu rezanih vlaken iz poliestra s poreklom iz Republike Koreje in o zaključku protidampinskega postopka v zvezi z uvozom teh izdelkov s poreklom iz Tajvana, UL L 125, 25.1.2009, str. 1 (skladno s sodbo v zadevi Huvis); Izvedbena uredba Sveta (EU) št. 540/2012 z dne 21. junija 2012 o spremembi Uredbe (ES) št. 954/2006 o uvedbi dokončne protidampinske dajatve na uvoz določenih brezšivnih cevi iz železa ali jekla s poreklom iz Hrvaške, Romunije, Rusije in Ukrajine, UL L 165, 26.6.2012, str. 1 (skladno z Interpipe Nikopolsky).

- (113) Sodišča Unije razglasijo popolno ničnost, kadar na podlagi dejstev iz spisa sama ne morejo ugotoviti, ali sta instituciji upravičeno izhajali iz tega, da je prišlo do dampinga, škode in interesa Unije, ker sta instituciji morali ponovno opraviti del svoje preiskave. Ker sodišča Unije niso pristojna za izvedbo preiskave namesto Komisije, so uredbe o uvedbi dokončnih dajatev razglasila za nične v celoti. Zato sta instituciji ustrezno dokazali prisotnost treh pogojev, potrebnih za uvedbo ukrepov, šele po sodbi o razglasitvi ničnosti dajatev. Za uvoz, ki je bil opravljen pred ustrezno ugotovitvijo dampinga, škode in interesa Unije, je uvedba dokončnih dajatev prepovedana tako z osnovno uredbo kot tudi s Protidampinškim sporazumom STO. Zato so akti, ki sta jih instituciji sprejeli za zaključitev navedenih preiskav, uvedli dokončne dajatve le za prihodnost ⁽⁴⁰⁾.
- (114) Obravnavana zadeva se razlikuje od preteklih (delnih ali popolnih) razglasitev ničnosti v tem, da se ne nanaša na sam obstoj dampinga, škode in interesa Unije, temveč le na izbiro ustrezne stopnje dajatve. Sporno torej ni samo načelo uvedbe dajatve, temveč le natančen znesek (z drugimi besedami: vrsta) dajatve. Morebitna prilagoditev pa je možna le navzdol.
- (115) V nasprotju s preteklimi primeri razglasitve delne ničnosti, obravnavanimi v zgoraj navedeni uvodni izjavi 113, sodišče ni moglo odločiti, ali je treba določiti novo (znižano) stopnjo dajatve, saj je za tako odločitev najprej potrebna ocena zahtevka za TGO/IO. Ocenjevanje zahtevka za TGO/IO spada v pristojnost Komisije. Zato Sodišče tega dela preiskave ne more opraviti namesto Komisije, saj bi s tem prekoračilo svoje pristojnosti.
- (116) V nasprotju s preteklimi primeri razglasitve popolne ničnosti ugotovitve glede dampinga, škode, vzročnosti in interesa Unije niso bile razglašene za nične. Zato je bil obstoj dampinga, škode, vzročnosti in interesa Unije ustrezno ugotovljen ob sprejetju Uredbe (ES) št. 1472/2006. Zato ni nobenega razloga, da se ponovna uvedba dokončnih protidampinških dajatev omeji na prihodnost.
- (117) Obravnavana uredba se torej v nobenem primeru ne oddalji od prakse odločanja institucij, tudi če bi bila ta relevantna.
- (118) Zainteresirane strani so poleg tega trdile, da razglasitev ničnosti protidampinških dajatev ne bi zajemala morebitne neupravičene obogatitve uvoznikov, kot trdi Komisija, saj so ti uvozniki morebiti utrpeli upad prodaje zaradi dajatve, ki je bila vključena v prodajno ceno.
- (119) V sodni praksi Sodišča je priznано, da se vračilo dajatev, ki so bile neupravičeno zaračunane, lahko zavrne, če bi se prejemniki na tak način neupravičeno obogatili ⁽⁴¹⁾. Komisija ugotavlja, da navedene zainteresirane strani ne izpodbijajo dejstva, da je bila dajatev prenesena, in da niso zagotovile nobenih dokazov za upad prodaje, v vsakem primeru pa sodna praksa na področju neupravičene obogatitve obravnava samo prenos, ne pa tudi morebitnih sekundarnih učinkov prenosa.
- (120) V zvezi z domnevnim odstopanjem od načela prepovedi retroaktivnosti se sklicuje na uvodne izjave 67 do 75, kjer je bilo to obsežno obravnavano.

⁽⁴⁰⁾ Glej na primer zadevo C-338/10, Gruenwald Logistik Services, ZOdl. 2012, in ponovno uvedbo dajatev z Izvedbeno uredbo Sveta (EU) št. 158/2013 z dne 18. februarja 2013 o ponovni uvedbi dokončne protidampinške dajatve na uvoz nekaterih pripravljenih ali konzerviranih agrumov (mandarin itd.) s poreklom iz Ljudske republike Kitajske (UL L 49, 22.2.2013, str. 29). Glej tudi naslednje primere: V zadevi T-158/10, Dow proti Svetu, je Splošno sodišče ugotovilo, da nadaljevanje dampinga ni verjetno (zadeva T-158/10, Dow proti Svetu, ZOdl. 2012, točki 47 in 59). V zadevi T-107/04, Aluminium Silicon Mill Products proti Svetu, je Splošno sodišče ugotovilo, da vzročna zveza med dampingom in škodo ne obstaja (zadeva T-107/04, Aluminium Silicon Mill Products proti Svetu, ZOdl. 2007, str. II-672, točka 116). V skladu s splošnim načelom prava Unije res judicata sta Komisija in Svet vezana na ugotovitve sodišča Unije, kadar lahko ta na podlagi dejstev pred njimi pridejo do dokončne ugotovitve v zvezi z dampingom, škodo, vzročno zvezo in interesom Unije. Komisija in Svet zato ne moreta odstopati od ugotovitev sodišča Unije. V takem primeru se preiskava zaključí na podlagi sodbe sodišča Unije, ki so sprejela dokončno ugotovitev, da pritožba industrije Unije ni pravno utemeljena. Zato po teh dveh sodbah za Komisijo in Svet ni bilo nobene možnosti za obnove preiskave, zato tudi niso bili sprejeti nobeni dodatni ukrepi.

⁽⁴¹⁾ Zadeva 199/82, San Giorgio, Recueil 1983, str. 3595, točka 13.

- (121) V zvezi z domnevno uporabo dveh različnih pravnih okvirov pri trenutnem izvrševanju se sklicuje na uvedne izjave 92 do 95, kjer je bilo to obsežno obravnavano.
- (122) Glede pripomb, ki so jih predložile navedene strani po razkritju ocene TGO zadevnih vietnamskih proizvajalcev izvoznikov, se šteje, da so bile v celoti obravnavane v veljavni uredbi.

Druge postopkovna vprašanja

- (123) FESI je trdil, da bi morale biti zadevnim proizvajalcem izvoznikom glede trenutnega izvrševanja zagotovljene enake procesne pravice, kot so bile zagotovljene vzorčenim proizvajalcem izvoznikom med prvotno preiskavo. Trdil je, da zlasti vietnamskim proizvajalcem izvoznikom niso bile zagotovljene nobene možnosti, da bi dopolnili obrazce za zahteve za TGO/IO prek pozivov k dopolnitvam in da je bila opravljena le teoretična analiza, ne pa tudi preveritveni obisk na kraju samem. Poleg tega Komisija ni zagotovila ustrezne dostave razkritja ocene zahtevkov zadevnih proizvajalcev izvoznikov za TGO/IO, saj so bili ti poslani le pravnim zastopnikom teh družb v času prvotne preiskave.
- (124) V nadaljevanju je FESI trdil, da proizvajalcem izvoznikom, ki jih to izvrševanje zadeva, niso bila zagotovljena enaka postopkovna jamstva kot so tista, ki se uporabljajo v standardnih protidampinskih preiskavah, ampak so bili uporabljeni strožji standardi. Komisija ni upoštevala časovnega zamika med vložitvijo zahtevkov za TGO/IO v prvotni preiskavi in oceno teh zahtevkov. Poleg tega je bilo proizvajalcem izvoznikom med prvotno preiskavo na razpolago danih le 15 dni, da vložijo zahteve za TGO/IO, namesto običajnih 21 dni.
- (125) FESI je prav tako trdil, da je Komisija uporabila de facto razpoložljiva dejstva v skladu s členom 18(1) osnovne uredbe, vendar pa Komisija ni delovala skladno s procesnimi pravili, navedenimi v členu 18(4) osnovne uredbe.
- (126) Komisija ugotavlja, da nobena določba osnovne uredbe od Komisije ne zahteva, da izvoznim družbam, ki zahtevajo TGO/IO, omogoči dopolnitev manjkajočih stvarnih informacij. Opozarja, da mora biti na podlagi sodne prakse dokazno breme na proizvajalcu, ki želi, da se mu na podlagi člena 2(7)(b) osnovne uredbe odobri TGO/IO. Prvi pododstavek člena 2(7)(c) v ta namen določa, da mora zahtevek, ki ga tak proizvajalec predloži, vsebovati zadostne dokaze, kot so opredeljeni v tej določbi, da proizvajalec deluje v pogojih tržnega gospodarstva. V skladu z mnenjem Sodišča v sodbah v zadevah Brosmann in Aokang institucijama zato ni treba dokazati, da proizvajalec ne izpolnjuje pogojev, ki se zahtevajo za odobritev navedene obravnave. Nasprotno, Komisija mora oceniti, ali podatki, ki jih je predložil zadevni proizvajalec, zadostujejo za dokaz, da so merila iz prvega pododstavka člena 2(7)(c) osnovne uredbe izpolnjena, tako da se mu lahko odobri TGO/IO (glej zgoraj navedeno uvodno izjavo 30). Pravica do zaslišanja se nanaša na možnost zadevne strani, da izrazi svoja stališča, ki jih Komisija posledično prouči.
- (127) Glede tega je treba opozoriti, da Komisiji od proizvajalca izvoznika ni treba zahtevati, naj dopolni zahtevek za TGO/IO. Kot je navedeno v predhodni uvodni izjavi, lahko Komisija svojo oceno utemelji na podlagi informacij, ki jih je proizvajalec izvoznik že predložil. V vsakem primeru zadevni proizvajalci izvozniki niso izpodbijali ocene njihovih zahtevkov za TGO/IO, ki jo je opravila Komisija, prav tako pa niso navedli, na katere dokumente ali osebe se ne morejo več sklicevati. Ta trditev je zato tako abstraktna, da instituciji teh težav pri ocenjevanju zahtevkov za TGO/IO ne moreta upoštevati. Ker ta trditev temelji na domnevah in ni podprta z natančnimi navedbami o tem, kateri dokumenti in osebe niso več na voljo ter kakšen pomen imajo ti dokumenti in osebe za oceno zahtevka za TGO/IO, jo je treba ovreči.
- (128) Kar zadeva člen 18(1) osnovne uredbe, je v obravnavani zadevi Komisija sprejela informacije, predložene s strani zadevnih proizvajalcev izvoznikov, teh informacij ni zavrnila, poleg tega je na njih utemeljila svojo oceno. Zato Komisija tega člena ni uporabila. Iz tega izhaja, da ni bilo treba izvesti postopka v skladu s členom 18(4) osnovne uredbe. Postopek iz člena 18(4) se izvaja v primerih, kadar Komisija namerava zavrnila nekatere informacije, ki so jih predložile zainteresirane strani, in namesto tega uporabiti razpoložljiva dejstva.

Očitne napake pri oceni zahtevkov za TGO/IO**(i) Ocena TGO**

- (129) Kar zadeva merilo 1, je FESI izpodbijal oceno Komisije v zvezi z zahtevki vietnamskih dobaviteljev za TGO in trdil, da so bili zavrnjeni predvsem na podlagi odsotnosti celovitih podatkov. V zvezi z merilom 1 je FESI trdil, da Komisija, poleg tega, da si na noben način ni prizadevala pridobiti manjkajočih podatkov, tudi ni določila, s katerimi podatki bi bilo treba dokazati, da pri poslovnih odločitvah zadevnih proizvajalcev izvoznikov ni bilo nobenega večjega vmešavanja države. FESI je nadalje zahteval, da se mu predložijo podrobnejše informacije, na podlagi katerih je bilo sklenjeno, da poslovne odločitve vietnamskih dobaviteljev niso bile sprejete v skladu s tržnimi signali brez znatnega vmešavanja države. V zvezi s tem je FESI opozoril, da se v skladu z merilom 1 iz člena 2(7)(c) osnovne uredbe razume, da vmešavanje države presega zgolj njen vpliv.
- (130) V zvezi z merilom 3 je FESI, ki se je skliceval na sodbo Sodišča v zadevi T-586/14 Xinyi OV proti Komisiji, trdil, da davčne spodbude ali preferenčni davčni režimi niso kazali na morebitno izkrivljanje ali netržno ekonomsko vedenje.
- (131) V zvezi z merilom 2 je FESI opozoril, da zgolj odsotnost revidiranih računovodskih izkazov ni razlog za zavrnitev zahtevkov za TGO, saj se niti v Uniji od malih podjetij s prihodki pod določenim pragom ne zahteva, da predložijo revidirane računovodske izkaze.
- (132) Na podlagi tega so zadevne strani trdile, da je Komisija storila očitno napako pri uporabi člena 2(7)(c) osnovne uredbe in prav tako ni ustrezno obrazložila zavrnitve zahtevkov proizvajalcev izvoznikov za TGO.
- (133) Glede manjkajočih podatkov v zvezi z merilom 1 se sklicuje na uvodno izjavo 126, ki navaja, da se z nobeno določbo osnovne uredbe od Komisije ne zahteva, da izvoznim družbam, ki zahtevajo TGO, omogoči dopolnitev manjkajočih stvarnih informacij in da je dokazno breme na proizvajalcu izvozniku, ki želi zahtevati TGO.
- (134) Kar zadeva zahtevo po podrobnejših informacijah v zahtevkih nekaterih vietnamskih dobaviteljev za TGO/IO, na podlagi katerih je Komisija zavrnila merilo 1, je treba opozoriti, da so bile take informacije Komisiji predložene zaupno, ker so vsebovale poslovne skrivnosti. Teh informacij kot takih ni bilo mogoče razkriti, temveč zgolj njihov povzetek, ki ni zaupen.
- (135) V zvezi z merilom 3 je pojasnjeno, da morebitne davčne spodbude ali preferenčni davčni režimi niso bili upoštevani kot razlog za zavrnitev zahtevka za TGO.
- (136) Nazadnje, kar zadeva merilo 2, člen 2(7)(c) osnovne uredbe jasno določa, da morajo družbe imeti jasno določeno zbirko računovodskih evidenc, ki se pregledujejo neodvisno, v skladu z mednarodnimi računovodskimi standardi in se uporabljajo v vse namene. Nobeden od zadevnih vietnamskih dobaviteljev ni izpolnjeval teh zahtev. Kot je navedeno v uvodni izjavi 33, so ugotovljene pomanjkljivosti odsotnost revidiranih računovodskih izkazov ali mnenj revizorjev, resne pomanjkljivosti, ki jih v svojem mnenju navajajo revizorji (kot je neskladnost z mednarodnimi računovodskimi standardi) ter nasprotujoče si navedbe glede posojil v obrazcu zahtevka za TGO in računovodskih izkazih.
- (137) Vsi zahtevki, ki jih je predložil FESI, so bili zato zavrnjeni, ugotovitve iz uvodnih izjav 30 do 37 pa potrjene.

(ii) Ocena IO

- (138) FESI je s sklicevanjem na merilo 2 trdil, da Komisija ni dokazala, da izvoz ni bil svobodno določen in da je bilo na strani Komisije, da ugotovi, ali je na izvozne cene vplivalo vmešavanje države in na kakšen način je vplivalo nanje.

- (139) Poleg tega je FESI trdil, da je ugotovitev, da izvoz ni bil določen svobodno, v nasprotju z ugotovitvami prvotne preiskave, povezane s prodajo proizvajalcev originalne opreme, kjer je bilo ugotovljeno, da so uvozniki, kot je Puma, opravljali lastne raziskave in razvoj ter iskanje surovin, ko so kupovali od svojih dobaviteljev. Na podlagi tega se je trdilo, da imata družbi Puma in Timberland pomemben nadzor nad proizvodnim procesom in specifikacijami ter da zato ni bilo možnosti vmešavanja države.
- (140) Kot je že navedeno v zgoraj navedeni uvodni izjavi 39, je dokazno breme na proizvajalcu, ki želi odobritev IO. Kot je tudi pojasnjeno v zgoraj navedeni uvodni izjavi 47, proizvajalcem izvoznikom ni uspelo dokazati, da so bile poslovne odločitve sprejete brez vmešavanja države. Omenjeno je tudi, da se merilo 2 ne nanaša le na izvozne cene, ampak na splošno na izvoz, vključno z izvoznimi cenami in količinami ter drugimi pogoji prodaje, ki bi morali biti določeni svobodno, brez vmešavanja države.
- (141) V podporo trditvi, da so bile izvozne cene svobodno določene, se je FESI skliceval na uvodno izjavo 269 (začasna uredba). Vendar pa se je ta uvodna izjava nanašala na cene pri nadaljnji prodaji uvoznikov v Uniji in zato ne more biti obravnavana kot primerna osnova za določitev zanesljivosti izvoznih cen s strani proizvajalcev izvoznikov. Prav tako se sklicevanje na uvodno izjavo 132časne uredbe in uvodno izjavo 135 (izpodbijana uredba) nanaša na prilagoditve normalne vrednosti, kadar se le-ta primerja z izvozno ceno, in ne dopušča kakršnih koli zaključkov o tem, ali je bil izvoz vietnamskih družb določen svobodno.
- (142) Poleg tega je FESI trdil, da Komisija prav tako ni pojasnila, kako je prišla do zaključka, da bi obstajalo tveganje izogibanja protidampinškemu ukrepu, če bi bila zadevnim proizvajalcem izvoznikom odobrena individualna stopnja dajatve, kar naj bi bil osnovni namen meril za IO.
- (143) Kar zadeva tveganje izogibanja, je to le eno od petih meril, naštetih v členu 9(5) osnovne uredbe v obliki, kakršna je bila pred spremembo. V skladu s tem členom bi moralo biti dokazano, da proizvajalec izvoznik izpolnjuje vseh 5 meril. Zato neizpolnjevanje enega ali več meril zadostuje za zavrnitev zahtevka za IO brez proučevanja, ali so druga merila izpolnjena.

Dobavitelji družbe Timberland

- (144) FESI je izpodbijal trditev iz zgoraj navedene uvodne izjave 20, v skladu s katero je bil eden izmed dobaviteljev družbe Timberland, družba General Shoes Limited, v tožbi pred nacionalnim sodiščem napačno opredeljen kot kitajski dobavitelj, čeprav je bila družba ustanovljena v Vietnamu. FESI je trdil, da bi morala Komisija zahtevati nadaljnja pojasnila in navedel, da je bila ta družba zlahka prepoznavna kot kitajska družba. Trdil je, da se je družba sicer res pojavljala z različnimi imenoma na obrazcu za vzorčenje in v zahtevku za TGO/IO, predloženem v prvotni preiskavi (tj. kot General Footwear Ltd), vendar je drugačno ime družbe v tožbi podjetja Timberland pred nacionalnim sodiščem (tj. General Shoes Ltd) najverjetneje le posledica napake pri prevodu. Zato bi bilo treba oceniti zahtevek kitajske družbe General Footwear Ltd za TGO/IO, po drugi strani pa je bila ocena zahtevka družbe General Shoes Ltd za TGO/IO očitna napaka v obsegu, ki se nanaša na zahtevek družbe Timberland po povračilu. Zato je treba tako oceno utemeljiti in popraviti.
- (145) Družba General Footwear Ltd je del skupine družb s povezanimi družbami na Kitajskem in v Vietnamu. Oba, proizvajalec v Vietnamu in drug proizvajalec iz Kitajske, sta v prvotni preiskavi predložila zahtevke za TGO/IO. V zahtevku za TGO/IO kitajske družbe, je bilo njegovo ime dosledno navajano kot „General Footwear Ltd“ z naslovom na Kitajskem. Proizvajalec v Vietnamu je naveden kot „General Shoes Ltd“. Vendar je zadevni zahtevek za TGO/IO nejasen glede tega, ali je obravnavana družba dejansko kitajska ali vietnamska. Zato ni bilo nerazumno predpostaviti, da je družba, omenjena v spisu, predloženem pred nacionalnim sodiščem, dejansko vietnamska. V vsakem primeru se merila iz člena 2(7) osnovne uredbe za zahtevke za TGO in iz člena 9(5) osnovne uredbe v obliki, kakršna je bila pred spremembo, za zahtevke IO, enakovredno uporabljajo za kitajske in vietnamske proizvajalce, ker se tako LRK kot tudi Vietnam obravnavata kot državi brez tržnega gospodarstva.
- (146) Vietnamska družba General Shoes Ltd. je bila dobavitelj tudi za druge uvoznike poleg družbe Timberland, in njen zahtevek za TGO/IO ni bil ocenjen zgolj v okviru zahtevka družbe Timberland za povračilo. Zahtevek za TGO/IO se ocenjuje na podlagi splošnih pogojev poslovanja družbe in ni omejen na specifične transakcije ali stranke v Uniji. Posledično se rezultat takega ocenjevanja uporablja za zadevnega proizvajalca izvoznika kot takega, zato v zvezi z zahtevki družbe Timberland za povračilo ni bilo očitne napake.

- (147) V vsakem primeru Komisija še vedno namerava oceniti zahtevek družbe „General Footwear Ltd“ (Kitajska) za TGO/IO. V duhu dobrega upravljanja in da se tekoče izvrševanje ne bi po nepotrebnem zavleklo, bo ta ocena predmet ločenega pravnega akta.

Argument, povezan z zahtevki za povračilo

- (148) Eden od uvoznikov je priznal, da nobeden od proizvajalcev izvoznikov, ki jih zadeva sedanje izvrševanje, ni bil njegov dobavitelj in je zato menil, da sklepi za njegov položaj niso pomembni. Ta stran je trdila, da sklepi o sedanjem izvrševanju torej ne morejo biti podlaga za zavrnitev njenih zahtevkov za povračilo, vloženih pri nacionalnih carinskih organih. V nadaljevanju je uvoznik zahteval preiskavo zahtevkov njegovih dobaviteljev za TGO/IO na podlagi dokumentov, ki so bili Komisiji predloženi s strani ustreznih belgijskih carinskih organov.
- (149) Glede na zgoraj naveden zahtevek se Komisija sklicuje na Izvedbeno uredbo Komisije (EU) 2016/223 ⁽⁴²⁾, ki določa postopek v tej zadevi. Še posebej v skladu s členoma 1 in 2 navedene uredbe, bo Komisija proučila ustrezne zahtevke za TGO/IO, takoj ko bo prejela ustrezno dokumentacijo od carinskih organov.

D. SKLEPI

- (150) Ob upoštevanju pripomb in njihove analize je bilo sklenjeno, da je treba preostalo protidampinško dajatev, ki je za Vietnam v zvezi s štirinajstimi zadevnimi proizvajalci izvozniki veljala za obdobje uporabe izpodbijane uredbe, ponovno uvesti.

E. RAZKRITJE

- (151) Zadevni proizvajalci izvozniki in vse strani, ki so sodelovale v postopku, so bili obveščeni o bistvenih dejstvih in premislekih, na podlagi katerih se je nameravala priporočiti ponovna uvedba dokončne protidampinške dajatve na uvoz štirinajstih zadevnih proizvajalcev izvoznikov. Po razkritju so imeli na voljo obdobje za predložitev pripomb.
- (152) Ta uredba je v skladu z mnenjem odbora, ustanovljenega s členom 15(1) Uredbe (EU) 2016/1036 –

SPREJELA NASLEDNJO UREDBO:

Člen 1

1. Uvede se dokončna protidampinška dajatev na uvoz obutve z zgornjim delom iz usnja ali umetnega usnja, razen športne obutve, obutve s posebno tehnologijo, copat in druge hišne obutve ter obutve z zaščitno kapico, s poreklom iz

⁽⁴²⁾ Izvedbena uredba Komisije (EU) 2016/223 z dne 17. februarja 2016 o uvedbi postopka za oceno nekaterih zahtevkov za tržnogospodarsko obravnavo ter individualno obravnavo kitajskih in vietnamskih proizvajalcev izvoznikov ter izvajanju sodbe Sodišča v združenih zadevah C-659/13 in C-34/14 (UL L 41, 18.2.2016, str. 3).

Vietnama, ki jo proizvajajo proizvajalci izvozniki iz Priloge II k tej uredbi in je uvrščena pod oznake KN: 6403 20 00, ex 6403 30 00 ⁽⁴³⁾, ex 6403 51 11, ex 6403 51 15, ex 6403 51 19, ex 6403 51 91, ex 6403 51 95, ex 6403 51 99, ex 6403 59 11, ex 6403 59 31, ex 6403 59 35, ex 6403 59 39, ex 6403 59 91, ex 6403 59 95, ex 6403 59 99, ex 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 11, ex 6403 99 31, ex 6403 99 33, ex 6403 99 36, ex 6403 99 38, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96, ex 6403 99 98 and ex 6405 10 00 ⁽⁴⁴⁾, ki je veljala v obdobju uporabe Uredbe (ES) št. 1472/2006 in Izvedbene uredbe (EU) št. 1294/2009. Oznake TARIC so navedene v Prilogi I k tej uredbi.

2. V tej uredbi se uporabljajo naslednje opredelitve pojmov:

- „športna obutev“ pomeni obutev v smislu opombe 1 k tarifnim podštevilkam v poglavju 64 Priloge I Uredbe (ES) št. 1719/2005;
- „obutev s posebno tehnologijo“ pomeni obutev s ceno CIF za par v višini najmanj 7,5 EUR, ki je namenjena športnim aktivnostim, z eno- ali večplastno oblikovanim podplatom, nebrizganim, izdelanim iz sintetičnih materialov, posebej oblikovanim, da se odpravi učinek vertikalnih ali lateralnih gibov, ter s tehničnimi značilnostmi, kakor so hermetične podloge, ki vsebujejo plin ali tekočino, mehanske komponente, ki odpravljajo ali nevtralizirajo učinek udarca, ali materiali, kakor so polimeri z nizko gostoto, ter ki je uvrščena pod oznake KN: ex 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96, ex 6403 99 98;
- „obutev z zaščitno kapico“ pomeni obutev, ki vsebuje zaščitno kapico z odpornostjo na udarce najmanj 100 joulov ⁽⁴⁵⁾ in je uvrščena pod oznake KN: ex 6403 30 00 ⁽⁴⁶⁾, ex 6403 51 11, ex 6403 51 15, ex 6403 51 19, ex 6403 51 91, ex 6403 51 95, ex 6403 51 99, ex 6403 59 11, ex 6403 59 31, ex 6403 59 35, ex 6403 59 39, ex 6403 59 91, ex 6403 59 95, ex 6403 59 99, ex 6403 91 11, ex 6403 91 13, ex 6403 91 16, ex 6403 91 18, ex 6403 91 91, ex 6403 91 93, ex 6403 91 96, ex 6403 91 98, ex 6403 99 11, ex 6403 99 31, ex 6403 99 33, ex 6403 99 36, ex 6403 99 38, ex 6403 99 91, ex 6403 99 93, ex 6403 99 96, ex 6403 99 98 and ex 6405 10 00;
- „copati in druga hišna obutev“ pomeni obutev, ki se uvršča pod oznako KN ex 6405 10 00.

3. Stopnja dokončne protidampinške dajatve pred plačilom dajatev, ki se uporablja za neto ceno franko meja Unije izdelkov iz odstavka 1, ki jih proizvajajo proizvajalci izvozniki iz Priloge II k tej uredbi, je 10 %.

Člen 2

Zneski, zavarovani z začasno protidampinško dajatvo v skladu z Uredbo (ES) št. 553/2006, se dokončno poberejo. Zavarovani zneski, ki presegajo dokončno stopnjo protidampinških dajatev, se sprostijo.

Člen 3

Ta uredba začne veljati dan po objavi v *Uradnem listu Evropske unije*.

⁽⁴³⁾ Na podlagi Uredbe Komisije (ES) št. 1549/2006 z dne 17. oktobra 2006 o spremembi Priloge I k Uredbi Sveta (EGS) št. 2658/87 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi (UL L 301, 31.10.2006, str. 1) to oznako KN s 1. januarjem 2007 nadomestijo oznake KN ex 6403 51 05, ex 6403 59 05, ex 6403 91 05 in ex 6403 99 05.

⁽⁴⁴⁾ Kot je opredeljeno v Uredbi Komisije (ES) št. 1719/2005 z dne 27. oktobra 2005 o spremembi Priloge I k Uredbi Sveta (EGS) št. 2658/87 o tarifni in statistični nomenklaturi ter skupni carinski tarifi (UL L 286, 28.10.2005, str. 1). Seznam izdelkov je določen z opisom izdelka iz člena 1(1) in opisom izdelka ustreznih oznak KN skupaj.

⁽⁴⁵⁾ Odpornost na udarce se meri v skladu z evropskima normama EN345 ali EN346.

⁽⁴⁶⁾ Glej opombo 43.

Ta uredba je v celoti zavezujoča in se neposredno uporablja v vseh državah članicah.

V Bruslju, 13. septembra 2016

Za Komisijo

Predsednik

Jean-Claude JUNKER

PRILOGA I

Oznake TARIC za obutev z zgornjim delom iz usnja ali umetnega usnja, kakor so opredeljene v členu 1

(a) Od 7. oktobra 2006:

6403 30 00 39, 6403 30 00 89, 6403 51 11 90, 6403 51 15 90, 6403 51 19 90, 6403 51 91 90,
6403 51 95 90, 6403 51 99 90, 6403 59 11 90, 6403 59 31 90, 6403 59 35 90, 6403 59 39 90,
6403 59 91 90, 6403 59 95 90, 6403 59 99 90, 6403 91 11 99, 6403 91 13 99, 6403 91 16 99,
6403 91 18 99, 6403 91 91 99, 6403 91 93 99, 6403 91 96 99, 6403 91 98 99, 6403 99 11 90,
6403 99 31 90, 6403 99 33 90, 6403 99 36 90, 6403 99 38 90, 6403 99 91 99, 6403 99 93 29,
6403 99 93 99, 6403 99 96 29, 6403 99 96 99, 6403 99 98 29, 6403 99 98 99 and 6405 10 00 80

(b) Od 1. januarja 2007:

6403 51 05 19, 6403 51 05 99, 6403 51 11 90, 6403 51 15 90, 6403 51 19 90, 6403 51 91 90,
6403 51 95 90, 6403 51 99 90, 6403 59 05 19, 6403 59 05 99, 6403 59 11 90, 6403 59 31 90,
6403 59 35 90, 6403 59 39 90, 6403 59 91 90, 6403 59 95 90, 6403 59 99 90, 6403 91 05 19,
6403 91 05 99, 6403 91 11 99, 6403 91 13 99, 6403 91 16 99, 6403 91 18 99, 6403 91 91 99,
6403 91 93 99, 6403 91 96 99, 6403 91 98 99, 6403 99 05 19, 6403 99 05 99, 6403 99 11 90,
6403 99 31 90, 6403 99 33 90, 6403 99 36 90, 6403 99 38 90, 6403 99 91 99, 6403 99 93 29,
6403 99 93 99, 6403 99 96 29, 6403 99 96 99, 6403 99 98 29, 6403 99 98 99 and 6405 10 00 80

(c) Od 7. septembra 2007:

6403 51 05 15, 6403 51 05 18, 6403 51 05 95, 6403 51 05 98, 6403 51 11 91, 6403 51 11 99,
6403 51 15 91, 6403 51 15 99, 6403 51 19 91, 6403 51 19 99, 6403 51 91 91, 6403 51 91 99,
6403 51 95 91, 6403 51 95 99, 6403 51 99 91, 6403 51 99 99, 6403 59 05 15, 6403 59 05 18,
6403 59 05 95, 6403 59 05 98, 6403 59 11 91, 6403 59 11 99, 6403 59 31 91, 6403 59 31 99,
6403 59 35 91, 6403 59 35 99, 6403 59 39 91, 6403 59 39 99, 6403 59 91 91, 6403 59 91 99,
6403 59 95 91, 6403 59 95 99, 6403 59 99 91, 6403 59 99 99, 6403 91 05 15, 6403 91 05 18,
6403 91 05 95, 6403 91 05 98, 6403 91 11 95, 6403 91 11 98, 6403 91 13 95, 6403 91 13 98,
6403 91 16 95, 6403 91 16 98, 6403 91 18 95, 6403 91 18 98, 6403 91 91 95, 6403 91 91 98,
6403 91 93 95, 6403 91 93 98, 6403 91 96 95, 6403 91 96 98, 6403 91 98 95, 6403 91 98 98,
6403 99 05 15, 6403 99 05 18, 6403 99 05 95, 6403 99 05 98, 6403 99 11 91, 6403 99 11 99,
6403 99 31 91, 6403 99 31 99, 6403 99 33 91, 6403 99 33 99, 6403 99 36 91, 6403 99 36 99,
6403 99 38 91, 6403 99 38 99, 6403 99 91 95, 6403 99 91 98, 6403 99 93 25, 6403 99 93 28,
6403 99 93 95, 6403 99 93 98, 6403 99 96 25, 6403 99 96 28, 6403 99 96 95, 6403 99 96 98,
6403 99 98 25, 6403 99 98 28, 6403 99 98 95, 6403 99 98 98, 6405 10 00 81 and 6405 10 00 89

PRILOGA II

Seznam proizvajalcev izvoznikov:

Ime proizvajalca izvoznika
Best Royal Co., Ltd
Lac Cuong Footwear Co., Ltd
Lac Ty Co., Ltd
Saoviet Joint Stock Company (Megastar Joint Stock Company)
VMC Royal Co., Ltd
Freetrend Industrial Ltd. in z njo povezana družba Freetrend Industrial A (Vietnam) Co., Ltd
Fulgent Sun Footwear Co., Ltd.
General Shoes Ltd.
Golden Star Co., Ltd.
Golden Top Company Co., Ltd.
Kingmaker Footwear Co., Ltd
Tripes Enterprise Inc.
Vietnam Shoe Majesty Co., Ltd.